

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0275/2013

22.7.2013

ZIŅOJUMS

par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi
(2013/2045(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referente: *Joanna Katarzyna Skrzydlewska*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	21
REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	24
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	29
SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	35
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	42

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi (2013/2045(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. jūnija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu¹,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933), Parlamenta 2012. gada 24. maija rezolūciju par iniciatīvu jauniešu nodarbinātības izredžu palielināšanai² un Parlamenta jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par Jaunatnes iespēju iniciatīvu³,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Jaunatnes iespēju iniciatīvas īstenošanu (COM(2012)0727),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunatne kustībā” (COM(2010)0478),
- ņemot vērā 2011. gada 17. jūnijā Luksemburgā pieņemtos Padomes secinājumus par jauniešu nodarbinātības veicināšanu nolūkā sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 7. februāra secinājumus par Jaunatnes nodarbinātības ierosmi,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 5. decembra priekšlikumu „Virzībā uz stažēšanās kvalitātes sistēmas izveidi. Otrā posma apspriešanās ar sociālajiem partneriem Eiropas līmenī saskaņā ar LESD 154. pantu” (COM(2012)0728),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 5. decembra priekšlikumu Padomes ieteikumam par Jaunatnes garantijas izveidošanu (COM(2012)0729),
- ņemot vērā *Eurofound* 2012. gada 13. jūnija ziņojumu „Jaunatnes garantija: Somijas un Zviedrijas pieredze”,
- ņemot vērā 2013. gada 16. janvāra rezolūciju par Jaunatnes garantiju⁴,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. februārī panākto politisko vienošanos attiecībā uz Padomes ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidošanu,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. aprīļa paziņojumu „ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus. Atjaunināta atvērtās koordinācijas metode, kā risināt jauniešu problēmas un tiem pavērt jaunas iespējas” (COM(2009)0200),

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0262.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0224.

³ O-000106/2012; B7-0113/2012.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0007.

- ņemot vērā priekšlikumu par grozījumiem Komisijas dokumentā „Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Sociālo fondu un Padomes Regulas (EK) Nr. 1081/2006 atcelšanu” (COM(2011)0607),
- ņemot vērā Eiropadomes locekļu 2012. gada 30. janvāra paziņojumu „Ceļā uz izaugsmi stiprinošu konsolidāciju un nodarbinātību veicinošu izaugsmi”,
- ņemot vērā 2010. gada 25. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010-2020)¹,
- ņemot vērā Eiropas stažēšanās un prakses kvalitātes hartu, ko kopīgi ar sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām izstrādāja Eiropas Jaunatnes forums,
- ņemot vērā *Eurofound* 2012. gada 22. oktobra ziņojumu „*NEET* — jaunieši, kas nepiedalās ne nodarbinātībā, ne izglītībā vai apmācībā: raksturojums, izmaksas un politikas risinājumi Eiropā”²,
- ņemot vērā *Eurofound* 2012. gada 21. decembra ziņojumu „Politikas risinājumu efektivitāte, palielinot jauniešu iesaistīšanos nodarbinātībā”³,
- ņemot vērā *Eurofound* 2011. gada 29. aprīļa ziņojumu „Palīdzība krīzes apstākļos gados jauniem strādājošajiem: valsts iestāžu un sociālo partneru ieguldījums”⁴,
- ņemot vērā ziņojumu par migrantu integrāciju, tās ietekmi uz darba tirgu un ES sociālā nodrošinājuma koordinācijas ārējo dimensiju (2012/2131(INI)),
- ņemot vērā *Eurofound* 2012. gada 7. februāra ziņojumu „Jaunākās politikas tendences attiecībā uz tiem, kas nav iesaistīti ne nodarbinātībā, ne izglītībā vai apmācībā (*NEET*)”⁵,
- ņemot vērā *Eurofound* 2013. gada 15. janvāra ziņojumu „Jauniešu ar invaliditāti vai veselības problēmām aktīva iekļaušana”⁶,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0275/2013),

¹ OV C 131 E, 8.5.2013., 9. lpp.

² *Eurofound* (2012), „*NEETs: young people not in employment, education or training: characteristics, costs and policy responses in Europe*”, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.

³ *Eurofound* (2012), „*Effectiveness of policy measures to increase the employment participation of young people*”, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.

⁴ *Eurofound* (2011), „*Helping young workers during the crisis: contributions by social partners and public authorities*”, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.

⁵ *Eurofound* (2012), „*Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)*”. Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.
(<http://www.eurofound.europa.eu/docs/erm/tn1109042s/tn1109042s.pdf>)

⁶ *Eurofound* (2013), „*Active inclusion of young people with disabilities or health problems*”. Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga. (<http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1226.htm>)

- A. tā kā 2013. gada jūnijā 23,5 % no darbaspējīgiem jauniešiem bija bezdarbnieki, bezdarba rādītājiem sniedzoties no 10 % vai mazāk Austrijā un Vācijā līdz 64,2 % Grieķijā, kas liecina par izteiktām ģeogrāfiskām atšķirībām gan dalībvalstīs, gan starp tām; tā kā saskaņā ar jaunākajiem datiem un prognozēm dažās dalībvalstīs jauniešu stāvoklis pastāvīgi pasliktinās;
- B. tā kā sieviešu vecumā līdz 25 gadiem bezdarbs turpina pieaugt un ir palielinājies, no 18,8 % 2009. gadā sasniedzot 22,1 % 2012. gadā, un saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem datiem tagad tas ir sasniedzis 22,9 % līmeni; tā kā arvien biežāk sastopama tāda attieksme kā bezcerība, pašnorobežošanās un neapmierinātība ar darbu; tā kā darba tirgus apstākļi jaunām sievietēm joprojām ir sliktāki nekā jauniem vīriešiem un tā kā tas Eiropai rada ievērojamu ekonomiskās izaugsmes potenciāla zaudējumu, jo netiek pietiekami izmantotas augsti kvalificētu sieviešu prasmes;
- C. tā kā 2011. gadā 7,5 miljoni jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem un 6,5 miljoni jauniešu vecumā no 25 līdz 29 gadiem, tostarp personas no mazaizsargātām grupām, bija jaunieši, kas nepiedalās ne nodarbinātībā, ne izglītībā vai apmācībā (*NEET*); tā kā tas varētu radīt nopietnas personīgas un sociālas sekas, piemēram, nedrošas nodarbinātības izredzes nākotnē, nabadzību un sociālo atstumtību vai pat psihiskus un fiziskus traucējumus; tā kā tuvākajā nākotnē šīs problēmas, domājams, vēl saasināsies un radīs nopietnas finansiālās sekas dalībvalstu sociālās drošības sistēmām;
- D. tā kā, ņemot vērā, ka *NEET* jauniešu skaits ir 14 miljoni, ir jāiegulda ievērojami lielāki dalībvalstu un Eiropas iestāžu centieni, lai jauniešus no jauna integrētu darba tirgū; tā kā jauniešu vajadzības Eiropā būtiski atšķiras, un tāpēc visi pasākumi integrācijai darba tirgū ir jāpielāgo, lai tie atbilstu katras konkrētās grupas vajadzībām, un pēc iespējas tajos jāietver arī personīgā novērtējuma politika;
- E. tā kā tika lēsts, ka 2011. gadā ekonomikas zaudējumi dalībvalstīs jauniešu neiesaistīšanas darba tirgū dēļ bija EUR 153 miljardi, kas atbilst 1,2 % no ES IKP¹; tā kā šī summa ievērojami pārsniedz aplēses EUR 10 miljardu apmērā, kuri būtu nepieciešami lai radītu 2 miljonus jaunu darbvietau jauniešiem²; tā kā tas ir nopietns un ilgstošs sociāls, kā arī ekonomisks slogs visai ES;
- F. tā kā jauniešu bezdarbs ir ievērojams strauju migrācijas pieaugumu veicinošs faktors, kas pašlaik vērojams vairākās dalībvalstīs; tā kā tikai ļoti neliela daļa to, kas izvēlas izmantot mobilitātes un migrācijas sniegtās iespējas, to dara brīvprātīgi, nevis ekonomisko apstākļu spiesti;
- G. tā kā Eiropas Savienībā ir nepieciešami lieli ieguldījumi, lai nodrošinātu izaugsmi un nodarbinātību, kā arī lai stiprinātu iekšzemes pieprasījumu; tā kā ir nepieciešama ieguldījumu pakete 2 % apjomā no Eiropas Savienības valstu IKP, lai būtiski uzlabotu īstermiņa ekonomisko situāciju un stāvokli dalībvalstu darba tirgos; tā kā šis pasākums galvenokārt palīdzētu tieši jauniešiem kā krīzes visvairāk skartajai grupai;

¹ Eurofound (2012), „*NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe*”. Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga.

² Austrijas Federālā Darba ministrija, Sociālās lietas un patērētāju aizsardzība, 2012. gada janvāris.

- H. tā kā jaunieši jo īpaši ir nelabvēlīgā situācijā ekonomisko krīžu laikā, vairāk nekā citas iedzīvotāju grupas; tā kā daudziem jauniešiem pašreizējais bezdarbs var pārāugt ilgtermiņa bezdarbā, ievērojami palielinot sociālās atstumtības risku; tā kā jaunām personām (un tādējādi arī visai sabiedrībai) tas rada satraucošas sekas, mazinot viņu pašcieņu, neļaujot realizēt savus mērķus, samazinot viņu ienākumus un karjeras izredzes un radot šķēršļus viņu iespējai uzsākt neatkarīgu pieauguša cilvēka dzīvi, tostarp izveidot ģimēni, īstermiņā un ilgtermiņā negatīvi ietekmējot sociālo, ekonomisko un demogrāfisko situāciju Eiropā, un palielina jauniešu nabadzības risku vecumdienās sakarā ar viņu nespēju veikt pensijas iemaksas visā darba dzīves laikā;
- I. tā kā EK līguma 13. pants Kopienai sniedz īpašas pilnvaras apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ; tā kā, neskatoties uz 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, jaunas sievietes, ienākot darba tirgū, joprojām cieš no diskriminācijas vecuma un dzimuma dēļ;
- J. tā kā, neraugoties uz kopumā augsto jauniešu bezdarba līmeni, Eiropas Savienībā prasmju neatbilstības dēļ nav aizpildīti gandrīz četri miljoni darbavietu¹; tā kā dažās jomās, piemēram, IKT un pētniecības un izstrādes nozarēs, ilgstoši un aizvien vairāk pieaug pieprasījums pēc augsti kvalificēta personāla, kurš netiek nodrošināts;
- K. tā kā SDO ieteiktais budžeta apmērs pilnīgai garantijas jauniešiem īstenošanai ES ir EUR 21 miljards, kas vienāds ar 0,5 % no euro zonas kopējiem tēriņiem;
- L. tā kā saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” ES ir apņēmusies paaugstināt izglītības līmeni, līdz 2020. gadam samazināt skolu priekšlaicīgi pametušo audzēkņu skaitu līdz mazāk par 10 %, palielināt 30 līdz 34 gadus veco terciārās vai tai ekvivalentas izglītības ieguvēju skaitu līdz vismaz 40 % un palielināt 20 līdz 64 gadus veco personu nodarbinātības līmeni līdz 75 %;
- M. tā kā krīze ir izraisījusi nestabilu darba attiecību palielināšanos galvenokārt attiecībā uz jauniešiem un tā kā daudzas pilnas slodzes darbavietas tika aizstātas ar terminētiem darba līgumiem, nepilnas slodzes darbu un neapmaksātu darbu;
- N. tā kā jaunieši arvien biežāk ir spiesti pieņemt neapmaksātas, nevis apmaksātas prakses vietas un tā kā šis apstāklis diskriminē mazāk nodrošinātas personas; tā kā jāatzīst praktikanu kā lētā darbaspēka izmantošanas problēma un tāpēc ir nepieciešama stažēšanās kvalitātes sistēma;
- O. tā kā MVU un mikrouzņēmumi, kas ir ekonomikas izaugsmes un darbavietu radīšanas, kā arī stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanas virzītājspēks, ekonomikas krīzes dēļ ir atteikušies no vairāk nekā 3,5 miljoniem darbavietu un pieņem darbā ievērojami mazāk darbinieku un darbavietu slēgšana ir ietekmējusi visus darba ņēmējus, bet īpaši smagi — jauniešus;
- P. tā kā jauniešiem ir tiesības uz kvalitatīvu nodarbinātību atbilstoši viņu kvalifikācijai; tā kā

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-380_en.htm?locale=fr

kvalitatīva nodarbinātība ir būtiska Eiropas jaunatnes cieņas un autonomijas veicināšanā;

- Q. tā kā ekonomikas krīze, kas kļuva pamanāma 2008. gadā, ir negatīvi ietekmējusi darba tirgū gan pieprasījumu, gan piedāvājumu, tādējādi dramatiski palielinot nedrošību par darba izredzēm un visiem bezdarbniekiem padarot būtisku labāku informētību par nodarbinātības izredzēm, tā kā vismazāk nodrošinātajām grupām, tostarp jauniešiem ar invaliditāti, izglītības, profesionālās apmācības un prasmju pilnveidošanas iespējas bieži vien nav pieejamas;
- R. tā kā vairākās dalībvalstīs izmantotās duālās izglītības sistēmas, kas apvieno mācības klasē ar arodmācībām, un apvienotās akadēmiskās un profesionālās izglītības mācību kursi, pateicoties to uzsvaram uz praktiskajām iemaņām, krīzes laikā ir apliecinājuši savu vērtību; tā kā Komisija ir atkārtoti norādījusi, ka efektīvas duālās izglītības sistēmas var nodrošināt pastāvīgu kvalificētu darbaspēku, vienlaikus saglabājot zemus jauniešu bezdarba rādītājus;
- S. tā kā pāreja no pilna laika izglītības uz darba tirgu ir svarīgs brīdis jauniešu dzīvē, kam ir noteicošā nozīme attiecībā uz šo jauniešu turpmākās karjeras izredzēm, visas dzīves ienākumu iespējām, kā arī ilgtermiņa sociālo stāvokli; tā kā šajā sakarībā izglītības politiku nevar skatīt izolēti no darba tirgus politikas;
- T. tā kā ekonomikas krīze, kas sākās 2008. gadā, negatīvi ietekmēja gan pieprasījumu, gan piedāvājumu darba tirgū, krasi palielinot neskaidrību par nodarbinātības izredzēm un radot būtisku nepieciešamību risināt jautājumu par dalībvalstu ieguldījumiem darbavieta radīšanā, apmācībā un izglītībā; tā kā krīze cita starpā var izraisīt sociālo konfliktu un nemieru rašanos;
- U. tā kā nodarbinātības dienestiem ir centrālā nozīme darba tirgū, un tāpēc tiem būtu jāatbilst augstiem kvalitātes standartiem, kas jākontrolē kompetentajām iestādēm; tā kā šiem kvalitātes standartiem un prasībai par kontroles veikšanu būtu vienādi jāattiecas uz publiskajiem un privātajiem nodarbinātības dienestiem;
- V. tā kā daļējs risinājums bezdarba novēršanai var būt augstas kvalitātes profesionālās izglītības un apmācību sistēmu izstrāde, piesaistot augsti kvalificētus skolotājus un pasniedzējus, inovatīvas mācību metodes, augstas kvalitātes infrastruktūra un aprīkojums un augsta saistība ar darba tirgu, nodrošinot turpmākās izglītības un apmācības iespējas;
- W. tā kā jaunieši veido 40 % no pagaidu darbos nodarbinātajiem, bet tikai 13 % no visiem nodarbinātajiem kopumā, un katram piektajam jauniešim draud darba zaudēšana;
- X. tā kā dažās dalībvalstīs ir vērojamas arvien lielākas atšķirības starp mācību iestāžu absolventu prasmēm un darba tirgū nepieciešamajām prasmēm;
- Y. tā kā darba tirgus vajadzību ievērošana nedrīkst radīt bērniem šķēršļus apgūt iespējami plašāku zināšanu pamatu, jo tas ir labākais veids, kā nodrošināt viņu spēju pielāgoties nejaušībām darba tirgū un pārmaiņām dzīvē; tā kā lielākā daļa pētījumu rāda, ka augstas kvalitātes izglītībai, sākot no pirmajiem izglītības ieguves gadiem, ir ļoti liela nozīme, lai izvairītos no mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas un nodrošinātu to, ka bērni no sociāli nelabvēlīgas vides tiek pilnībā integrēti skolas dzīvē;

- Z. tā kā atvērtie izglītības resursi uzlabo izglītības kvalitāti, pieejamību un taisnīgumu un veicina interaktīvu, radošu, elastīgu un personalizētu mācību procesu, izmantojot IKT un jaunās tehnoloģijas; tā kā atvērtā izglītība uzlabo ilgtspējīgu nodarbināmību, atbalstot mūžizglītību;
- AA. tā kā gan skolu, gan augstskolu mācībspēki saskaras ar nebijušām problēmām, kuras izraisa strauji mainīgā globālā ekonomikas vide un kuru risināšanai kā galvenais faktors veiksmīgai izglītībai un jauniešu nodarbināmībai ir nepieciešama jaunu prasmju un kompetenču, inovatīvu pieeju un mūsdienīgu mācību metožu attīstība;
- AB. tā kā 60 % no augstskolu absolventiem ir sievietes, kurām bieži tiek piešķirti pārāk zemu kvalificēti vai nepietiekami apmaksāti amati; tā kā jaunas sievietes izjūt arī ar dzimumu saistītās atšķirības bezdarba un nodarbinātības apstākļos, kas rada darba samaksas atšķirības (pašlaik 16,2 %), kā arī pensiju atšķirības;
- AC. tā kā elastīgums un nodarbinātības nestabilitāte sieviešu nodarbinātību ietekmē vairāk nekā vīriešu nodarbinātību — tā kā 2012. gada trešajā ceturksnī aptuveni 60 % no visiem nepilnas slodzes darbiniekiem vecuma grupā no 15 līdz 24 gadiem bija sievietes, lai gan tajā pašā vecuma grupā no visiem pagaidu darbiniekiem ar terciāro izglītību (augstskolas grāds un pēcdiploma studiju līmenis) 64 % bija sievietes;
- AD. tā kā, neraugoties uz LESD 19. panta, 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK un 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK noteikumiem, jaunas sievietes, ienākot darba tirgū, joprojām cieš no diskriminācijas vecuma un dzimuma dēļ; tā kā mazāk aizsargātu sociālo grupu, tostarp mazākumtautību, sievietēm ir grūtāk piekļūt oficiālajam darba tirgum;
- AE. tā kā mātes loma jaunajām mātēm bieži rada šķēršļus piekļuvei darba tirgum un tādējādi veicina lielāku atšķirību starp vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni,
- AF. tā kā jauniešu nodarbinātības pasākumi jāintegrē saskaņotā un uz nākotni un ieguldījumiem vērstā makroekonomikas stratēģijā, kas var nodrošināt apstākļus ilgtspējīgu un 21. gadsimtam atbilstošu darbavietu radīšanai, kā arī efektīvu pāreju no izglītības uz nodarbinātību,
1. uzsver, ka valstu un ES politikas pasākumiem jaunatnes nodarbinātības veicināšanai vajadzētu būt saskaņotiem un savstarpēji papildinošiem, un īpaši vērstiem uz kvalitatīvu (profesionālo) izglītību, apmācību un darba pieredzes nodrošināšanu, tādējādi dodot jauniešiem iespēju iegūt stabilu un kvalitatīvu darbu; uzsver, ka, radot iespējas iziet praksi ar taisnīgu atalgojumu un veikt sabiedrībai lietderīgu brīvprātīgo darbu, jauniešiem var sniegt iespēju iesaistīties sociāli vērtīgā darbā un gūt profesionālo pieredzi;
 2. pauž nožēlu par to, ka pašreizējie krīzes pārvarēšanas pasākumi, kas ir vērsti uz tēriņu samazināšanu valsts sektorā, krīzes skartajās valstīs jau radījuši tiešu negatīvu ietekmi uz jauniešiem līdzekļu samazinājumu veidā izglītībai, darbavietu radīšanai un atbalsta pakalpojumiem;
 3. uzsver, ka gados jauni bezdarbnieki nāk no dažādām grupām, tādēļ ir nepieciešams tās klasificēt saistībā ar to vajadzībām un spējām, lai uzlabotu konkrēto pasākumu

īstenošanu; uzskata, ka ir jānosaka galvenās spējas, kas šiem jauniešiem nodrošinās ātrāku, stabilāku un ilgtspējīgāku piekļuvi darba tirgum; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta jauniešiem, kuriem nav nekādas kvalifikācijas, kuri nemācās, nestrādā un netiek apmācīti;

4. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm, kurās jauniešu bezdarbs reģionos pārsniedz 25 %, izstrādāt viena gada atvieglojumu plānu, lai risinātu jauniešu bezdarba problēmu, radot darbvietas vismaz 10 % attiecīgo jauniešu;
5. uzsver, ka ir nepieciešama aktīva, vispārēja un integrēta darba tirgus politika, kas vērsta uz darbvietu izveidi un ietver īpašus pasākumus jauniešiem, lai, no vienas puses, izvairītos no pieejamo resursu zudumiem un, no otras puses, samazinātu jauniešu bezdarbu, nevis tikai atkārtoti iesaistītu bezdarbniekus īslaicīgā nodarbinātībā; aicina dalībvalstis izvērtēt, vai citu dalībvalstu labākās prakses piemērus iespējams ieviest savos darba tirgos, un izmantot pasākumus, kas ir piemēroti konkrētas valsts cīņai pret jauniešu bezdarbu; uzsver pozitīvo pieredzi, kas valstīs ar profesionālo izglītību un mācībām un duālajām izglītības sistēmām gūta saistībā ar to, lai uzlabotu pāreju no izglītības uz darbu, tādējādi novēršot atšķirības starp apgūtajām prasmēm un darba tirgus prasībām; uzsver, ka Komisijas uzdevums ir aktīvi atbalstīt šādus centienus, un aicina Komisiju regulāri ziņot par dalībvalstu reformas centieniem attiecībā uz profesionālās izglītības sistēmām; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta sociālās atstumtības būtiski apdraudētajām neaizsargātajām iedzīvotāju grupām, tostarp personām, kuras nav nodarbinātas, neizglītojas un nepiedalās apmācībā (*NEET*);
6. mudina Komisiju apkopot jauniešu apmācības veiksmes stāstus un publicēt tos rokasgrāmatā citām dalībvalstīm;
7. aicina Komisiju sagatavot gada pārskatu par arodapmācības sistēmu reformu dalībvalstīs, tādējādi veicot ilgtermiņa strukturālu ieguldījumu jauniešu nodarbinātības iespēju uzlabošanā;
8. aicina Komisiju izstrādāt kvalitatīvas pamatnostādnes modernai duālās izglītības sistēmai, kas tiktu atbalstīta ar plaši definētām, svarīgākajām neakadēmiskajām Eiropas profesijām;
9. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot augstākās izglītības un profesionālās izglītības un apmācības pieejamību un kvalitātes standartus; uzsver arī valodu apguves nozīmi skolās un profesionālajā izglītībā un apmācībā;
10. uzsver, ka visu attiecīgo ieinteresēto pušu iesaistīšana vietējā, reģionālajā, valsts un Eiropas līmenī, tostarp sociālo partneru, nodarbinātības dienestu, apmācības un izglītības iestāžu, individuālu darba devēju, NVO un tostarp jo īpaši studentu un jauniešu organizāciju iesaistīšana, ir būtiski svarīga vairāku pasākumu, kas sekmē jauniešu nodarbinātību un nodarbināmību integrētā veidā, veiksmīgai sagatavošanai, īstenošanai un uzraudzībai; uzsver, ka jauniešu ilgtspējīgas un kvalitatīvas nodarbinātības nodrošināšanas pasākumiem jābūt elastīgiem, lai tie spētu apmierināt nepārtraukti mainīgās darba tirgus vajadzības; norāda, ka ir nepieciešamas elastīgas un vienlaicīgi uzticamas līgumattiecības, efektīva reintegrācijas politika un modernas sociālā nodrošinājuma sistēmas; uzsver jauniešu agrīnas profesionālās orientācijas īpašo

nozīmīgumu jau ievērojami pirms pamata vidējās izglītības posma pabeigšanas, jo, to īstenojot, vecākiem un skolām ir jāuzlabo iespējas palīdzēt un sniegt ieteikumus skolēniem par viņu izvēli izglītības jomā un turpmāko karjeru;

11. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, savās izglītības programmās par prioritārām nosakot zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātņu un matemātikas nozares, lai varētu izpildīt nākotnē gaidāmās darba tirgus prasības;
12. uzsver kolektīvo sarunu nozīmīgo lomu gados jaunu darbinieku darba apstākļu veicināšanā un uzlabošanā;
13. atzīst, ka ieguldījumi pareizo prasmju iegūšanā ir svarīgs faktors palīdzībā dalībvalstīm radīt inovācijas un atgūt savu konkurētspēju;
14. aicina dalībvalstis atzīt, ka strauji mainīgā globālā ekonomiskā vide rada līdz šim vēl nepieredzētu izaicinājumu gan skolu, gan augstskolu pasniedzējiem; norāda, ka galvenais faktors veiksmīgas jauniešu izglītības un darba perspektīvu nodrošināšanā ir jaunu prasmju un vairāku iemaņu, inovatīvu pieeju un modernu apmācības un apguves metožu attīstīšana;
15. aicina dalībvalstis iedrošināt un atbalstīt jauniešus, jo īpaši sievietes, izmantojot izglītību, pilsonisko sabiedrību un kvalitatīvas jauniešu iniciatīvas, iesaistīties demokrātiskajā dzīvē un izmantot esošos un jaunus instrumentus, lai veicinātu politikas izstrādi, tādējādi veicinot jauniešu attīstību, labklājību un sociālo integrāciju;
16. pauž nopietnas bažas par budžeta samazinājumiem, kurus dalībvalstis veikušas izglītības, apmācības un jaunatnes politikas jomā un kuru dēļ jaunieši varētu būt atstumti gan izglītības, gan nodarbinātības ziņā, un atgādina, ka budžeta dotācijas izglītības un apmācības jomā ir nepieciešams un ārkārtīgi svarīgs ieguldījums nākotnē;
17. prasa nodrošināt profesionālās izglītības un apmācības iespējas mācībspēkiem, jo īpaši attiecībā uz mūsdienīgām mācību metodēm un jauno tehnoloģiju izmantošanu; norāda, ka mūžizglītība sākas ar izglītošanu jau agrā bērnībā, un uzsver, ka īpaši jāveicina valodu prasmju apguve atraktīvā veidā;
18. uzsver Komisijas lomu saistībā ar ierosināto ES aizdevuma garantijas shēmu pilna laika maģistra studiju programmas studentiem ES un trešās valstīs turpmākai jauniešu mobilitātes un daudzpusīgas universitāšu klasifikācijas sekmēšanai;
19. uzskata, ka integrētajās teritoriālās attīstības stratēģijās ir jāņem vērā vietējās vajadzības un teritoriālās iezīmes, lai varētu identificēt darbvietas, jo īpaši inovatīvās nozarēs, piemēram, videi nekaitīgos segmentos un sociālajā uzņēmējdarbībā;
20. aicina dalībvalstis, reģionālās un vietējās pašpārvaldes izstrādāt integrētas teritoriālās attīstības stratēģijas, ietverot apmācības un nodarbinātības komponentus un sākot ar pasākumiem, lai novērstu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, un sniegt nodarbinātības iespējas jauniešiem;
21. atzīst īpaši grūto stāvokli dažos reģionos, kuros jauniešu bezdarbs ir sasniedzis vairāk

nekā 25 %; atzinīgi vērtē to, ka ES atbalstu jauniešu nodarbinātībai vēl vairāk veicinās ierosinātā ES Jaunatnes nodarbinātības ierosme, kuras budžets septiņu gadu periodā no 2014. līdz 2020. gadam būs maksimāli EUR 8 miljardi; vienlaikus uzsver, ka, lai efektīvi īstenotu garantiju jauniešiem, saskaņā ar SDO euro zonā vien ir nepieciešami līdzekļi EUR 21 miljarda apmērā; piekrīt, ka īpašās budžeta dotācijas šai jaunatnes nodarbinātības ierosmei un attiecīgo ESF līdzekļu piešķiršana būtu jāveic ātrāk;

22. uzsver tūlītējas rīcības nozīmīgumu, lai izskaustu jauniešu bezdarbu un ilgtermiņa bezdarbu; turklāt uzsver nepieciešamību iesaistīt jauniešus ilgtermiņa, noturīgā un kvalitatīvā nodarbinātībā;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka valstu tiesību akti, kas skar jaunatni, un jo īpaši atvasinātie Direktīvas par vienlīdzību nodarbinātības jomā (2000/78/EK) valstu tiesību akti netiek izmantoti gados jaunāko darba ņēmēju diskriminēšanai sociālo pabalstu pieejamības jomā; uzskata, ka jāveic daudz vairāk, lai nodrošinātu, ka gan darba ņēmēji, gan darba devēji apzinās savas tiesības un pienākumus saskaņā ar minēto tiesību aktu;
24. aicina dalībvalstis atjaunināt savas reģionālās attīstības stratēģijas, lai tās atspoguļotu nodarbinātības, tostarp jauniešu nodarbinātības, veicināšanas pasākumus;
25. atzinīgi vērtē *EPSCO* padomes 2013. gada 28. februāra lēmumu vienoties par Padomes ieteikumu garantijas jauniešiem īstenošanai un aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai vērīenīgi valsts līmenī īstenotu garantijas jauniešiem shēmas; aicina paplašināt mērķgrupu loku, iekļaujot tajās jauniešus vecumā līdz 30 gadiem, tostarp absolventus un tos, kas pametuši apmācības sistēmas, neiegūstot kvalifikāciju; uzsver, ka šā pasākuma veiksmē būs lielā mērā atkarīga no dažādiem politiskiem faktoriem un pamatnosacījumiem, piemēram, no atbilstīgiem ieguldījumiem izglītībā un apmācībā, nodarbinātības dienestu infrastruktūras un iespējām, vietu pieejamības studējošajiem un augstskolu absolventiem un kvalitatīvu mācekļu vietu un prakses iespēju pieejamības, kā arī vispārējās politikas, kas veicina darbvietu izveidi; prasa veikt atbilstīgus turpmākos pasākumus, izmantojot dalībvalstu reformu programmas, un saistībā ar Eiropas pusgadu — veicināt valstu garantijas jauniešiem shēmu uzraudzību, novērtēšanu un pastāvīgu uzlabošanu; uzsver, ka garantijas jauniešiem shēmas būtu jāiekļauj plašākā valsts aktīvas darba tirgus politikas sistēmā;
26. informē dalībvalstis, ka Eiropas Parlaments gatavojas cieši uzraudzīt visas dalībvalstu darbības, lai garantija jauniešiem patiešām tiktu īstenota, un aicina jaunatnes organizācijas regulāri informēt Parlamentu par savu dalībvalstīs īstenoto pasākumu vērtējumu;
27. aicina valstu parlamentus kopā ar jaunatnes organizācijām prasīt atbildību no valdības par garantijas jauniešiem īstenošanas rezultātiem un nodrošināt, ka tiek veikti nopietni pasākumi, kas garantētu, ka ikviens jaunietis (kurš ir bezdarbnieks vai ir priekšlaicīgi pametis formālās izglītības sistēmu) četrus mēnešus laikā saņems kvalitatīvu darba, turpmākās izglītības, mācekļa vai prakses vietas piedāvājumu;
28. uzsver, ka ar garantijas jauniešiem shēmām paredzētajiem centieniem un finansējumu nebūtu jāaizstāj strukturālie pasākumi un reformas, kam dažās dalībvalstīs jānodrošina

- izglītības sistēmu un darba tirgu pielāgošana turpmākām pārmaiņām;
29. aicina, lai Komisija, ievērojot integrētu visaptverošu pieeju, kas jāaskaņo ar stratēģijas „Eiropas 2020” pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”, savās programmās paredz pasākumus, kuri konkrēti būtu vērsti uz jauniešu bezdarba apkarošanu;
 30. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par to, ka tām ir saistošs stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis panākt, lai sieviešu un vīriešu nodarbinātības līmenis sasniegtu 75 %, un brīdina, ka pašreizējā jaunatnes bezdarba līmeņa dēļ vesela sieviešu paaudze varētu palikt ārpus darba tirgus, palielinot viņu nepamanāmību un neaizsargātību;
 31. aicina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt un publiskot visus datus par jauniešu bezdarba novēršanas politikas pasākumu īstenošanu (tostarp garantijas jauniešiem īstenošanu), sagatavojot reģionālo statistiku par dažādām dalībvalstīm un īpašu uzmanību pievēršot dzimumu aspektam;
 32. mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt skaidrus kvalitātes standartus un rādītājus attiecībā uz valsts garantijas jauniešiem shēmu izstrādi, kā arī palielināt savu atbalstu visām personām, kurām ir nozīmīga loma garantijas jauniešiem shēmu īstenošanā, piemēram, valstu sociālajiem partneriem, vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm, nodarbinātības dienestiem un izglītības un apmācības iestādēm; aicina atvieglot garantijas jauniešiem shēmu īstenošanu, izmantojot finansiālus stimulus, tostarp stimulus publiskā iepirkuma jomā, un finansējumu apmācībai darba vietā, ar kuru uzņēmumiem tiks sniegts atbalsts kvalitatīvu un ilgstošu nodarbinātības un apmācības piedāvājumu nodrošināšanai un kas būs efektīvs un mērķtiecīgs ieguldījums jauniešu spēju attīstībā; uzsver uzņēmumu īpašo atbildību nodrošināt šādus piedāvājumus;
 33. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar jaunatnes jomā ieinteresētajām personām un Parlamentu izstrādāt jaunatnes nodarbinātības rīcības plānu, nosakot īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus; pauž nožēlu, ka pašreizējās debatēs ilgtermiņa pasākumi tiek piedāvāti kā īstermiņa risinājumi; uzsver, ka īstermiņā jākoncentrējas uz tūlītēju krīzes ietekmes mazināšanu gan attiecībā uz tiem, kuri ir ārpus darba tirgus, gan tiem, kuri ir darba tirgū, galveno uzmanību vēršot uz iztikas ienākumu nodrošināšanu un darba tirgus iespējām; uzsver, ka ieguldījumi izglītībā un apmācībā, darbavietu izveidē, mācekļu programmās un stimulus, kuros lielāka vērtība pievērsta darba devējiem, galvenokārt ir vidēja termiņa un arī ilgtermiņa pasākumi, par kuriem jāpanāk stingra vienošanās starp visām iesaistītajām personām un kuri jāturpina vismaz piecus gadus; uzsver, ka īpaši duālās izglītības, mācekļa darba un prakses darbavietā sistēmas izveide un jauniešu integrācija darba tirgū ir ilgtermiņa mērķi, kuru īstenošanai nepieciešamas ilgtermiņa saistības;
 34. iesaka, ka dalībvalstīs ar duālu arodizglītības sistēmu jauniešiem vecumā līdz 18 gadiem, kuri nevar atrast mācekļa vietu, būtu jānodrošina „alternatīva apmācība” un tādējādi garantijas jauniešiem shēma, paredzot profesionālās izglītības apguvi pie vairākiem darba devējiem; valstīs bez duālās arodizglītības sistēmas būtu jāveic pasākumi atbilstīgi pielāgotas sistēmas īstenošanai;
 35. uzsver, ka attiecībā uz dažādām vecuma grupām nodarbinātības problēmu risināšanā jāievēro atšķirīga pieeja, koncentrējoties uz gados jaunāku personu grupu iekļūšanu darba

- tirgū un darba drošības un sociālā nodrošinājuma uzlabošanu gados vecāku personu grupām;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt darba tirgus un izglītības jomas tuvināšanos, lai varētu izveidot tādus apmācību virzienus kā duālo apmācību, kas aptver teoriju un praktisko pieredzi, sniedzot jauniešiem nepieciešamās pamatprasmes un speciālās zināšanas; aicina Komisiju un dalībvalstis arī ieguldīt izglītojošajās kampaņās par arodizglītību un tehniskajām un uzņēmējdarbības studijām;
 37. aicina Eiropas iestādes sniegt labu piemēru, no savām tīmekļa vietnēm izņemot paziņojumus par neapmaksātām stažēšanās iespējām, un maksāt minimālo pabalstu, pamatojoties uz dzīves dārdzību prakses vietā;
 38. aicina dalībvalstis izveidot jaunu integrējošu un mērķtiecīgu darba tirgus politiku, kas nodrošinātu jauniešu pienācīgu integrāciju un pilnvērtīgu nodarbinātību, piemēram, izveidojot ideju apmaiņas tīklus, prakses plānus, kuros iekļauts finansiālais atbalsts, lai praktikants varētu pārvietoties un dzīvot tuvu prakses vietai, starptautiskus profesionālās orientācijas centrus un jauniešiem paredzētus individuālo konsultāciju centrus, iekļaujot konkrētus jautājumus, tādus kā ar viņu praksi saistītā kolektīvā organizācija un tiesisko aspektu zināšanas;
 39. aicina dalībvalstis sadarbībā ar visiem attiecīgajiem dalībniekiem un ieinteresētajām personām izstrādāt turpmākas īpašas informēšanas stratēģijas, kas vērstas uz *NEET* un kam būtu jāapvieno efektīvi veidi mācības priekšlaicīgi pametušo personu reintegrācijai izglītībā vai darbā; tādēļ aicina dalībvalstis saistībā ar Eiropas pusgadu iesniegt priekšlikumus progresa sasniegšanai *NEET* integrācijas uzlabošanas jomā, izmantojot garantiju jauniešiem un citus instrumentus; uzsver nepieciešamību palielināt jauniešu nodarbinātības iespējas un līdzdalību, veicinot mūžizglītību un nodrošinot to, ka sociālās nodrošināšanas sistēmas kļūst iekļaujošākas un stimulējošākas; aicina attiecībā uz iekļūšanu darba tirgū novērst praktiskos un ar loģistiku saistītos šķēršļus jauniešiem, kuriem ir sarežģītākas vajadzības vai invaliditāte;
 40. aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu nolūkā sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi, proti, līdz 2012. gadam panākt, ka mācības priekšlaicīgi pametušo skaits nepārsniedz 10 %; aicina dalībvalstis izmantot plaša spektra pasākumus, lai cīnītos pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un analfabētismu, piemēram, samazinot skolēnu skaitu klasēs, sniedzot atbalstu skolēniem, kuri nevar atļauties pabeigt obligāto izglītību, palielinot uzsvaru uz mācību programmas praktiskajiem aspektiem, izveidojot darbaudzinātāja amata vietu visās skolās un nekavējoties apsekojot jauniešus, kuri priekšlaicīgi pametuši mācības; norāda, ka, piemēram, Somijā ir izdevies samazināt mācības priekšlaicīgi pametušo personu skaitu, un tas panākts, kopīgi ar skolēniem izskatot jauna ceļa meklēšanas iespējas; aicina Komisiju koordinēt projektu par paraugpraksēm;
 41. konstatē, ka jau agrīnā pirmskolas izglītībā ar rotaļu palīdzību var likt pamatus sekmīgai izglītībai, un uzsver, ka jo īpaši šajā saistībā vislielākā nozīme ir pedagogu sākotnējai izglītībai un profesionālajai tālākizglītībai;
 42. ņemot vērā krīzes radītos ārkārtējos sociālos apstākļus, mudina dalībvalstis izstrādāt

stratēģiju stimulu, tostarp finansiālu stimulu, nodrošināšanai neaizsargātām skolēnu grupām, lai tie varētu pabeigt vidējo izglītību;

43. uzsver kvalitatīva studentu kopmītņu publiskā tīkla nozīmīgumu;
44. atbalsta programmas „Erasmus visiem” izveidi ar atsevišķu nodaļu un atbilstīga atsevišķa budžeta piešķirumu jauniešiem, kā arī atbalsta palielināšanu tiem, kas aktīvi veic jaunatnes darbu gan institucionālā, gan ārpusinstitucionālā līmenī; uzskata, ka prasmju, jo īpaši transversālu prasmju (piem., IKT un valodu prasmju) apguve, piemēram, studējot, strādājot vai veicot brīvprātīgo darbu ārvalstīs, var veicināt jauniešu aktīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē un tādējādi Eiropas integrācijā un uzlabot viņu izredzes darba tirgū, kā arī — vispārēji — darba ņēmēju mobilitāti visā Savienībā;
45. uzsver, ka Eiropas Sociālajam fondam vajadzētu būt galvenajai lomai jauniešu bezdarba izskaušanā, un aicina dalībvalstis un visu darba programmu pārvaldības iestādes nodrošināt šā mērķa sasniegšanai paredzētu pasākumu iekļaušanu;
46. aicina dalībvalstis īstenot to valsts garantijas jauniešiem shēmās izklāstītos pasākumus, visos šo pasākumu sagatavošanas, plānošanas un īstenošanas posmos ņemot vērā dzimumu līdztiesības aspektu; aicina dalībvalstis izveidot nodarbinātības centrus ar atbilstīgi apmācītu personālu, kuri spēj īstenot efektīvu izpratnes veidošanas politiku un nodrošina īpašus apstākļus sievietēm, cita starpā lai novērstu ilgtermiņa bezdarbu un sociālās atstumtības risku;
47. uzsver — lai praksē nodrošinātu garantiju jauniešiem, ir nepieciešams ievērot algu līmeņa noteikšanas sarunu tiesības un principu, kas paredz vienādu atalgojumu par tādu pašu vai līdzvērtīgu darbu;
48. uzsver, ka jauniešiem ir svarīgi apgūt vispārējās mācīšanās prasmes, piemēram, IKT prasmes, vadības prasmes, kritiskās domāšanas un valodu prasmes un uzņēmējdarbības prasmes, šajā nolūkā studējot arī ārvalstīs, lai uzlabotu jauniešu izredzes darba tirgū un viņu spēju pielāgoties turpmākajām tendencēm darba tirgū; aicina dalībvalstis savās izglītības programmās pievērst īpašu uzmanību šādu prasmju veidošanai;
49. atzīst grūtības, ar kurām jaunieši saskaras, izveidojot un attīstot savu uzņēmumu; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt jauniešu uzņēmējdarbību un pašnodarbinātību, atvieglojot un vienkāršojot finansējuma pieejamību, samazinot administratīvo slogu, izvērtējot tiesību aktus bankrota jomā un radot kopumā izdevīgus apstākļus, kuriem vajadzētu ietvert efektīvas konsultācijas un darbuzzināšanu, un nodrošinot uzņēmējdarbības inkubatorus;
50. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu, sekmētu un atbalstītu jaunu sieviešu kļūšanu par uzņēmējām un sieviešu pašnodarbinātību, nodrošinot tām ar uzņēmējdarbību saistītu apmācību un konsultācijas, kā arī vienkāršāku piekļuvi kredītam un mikrokredītam ar izdevīgiem nosacījumiem un nodokļu atvieglojumus, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai lauztu stereotipu, ka uzņēmējdarbība ir riskanta nodarbošanās, kurā dominē vīrieši; uzsver — lai uzlabotu

- sieviešu vispārējo stāvokli darba tirgū un efektīvāk veicinātu uzņēmējdarbību, būtu jāveic pasākumi, ar kuriem atbalstīt sieviešu uzņēmēju reģionālo un starptautisko sadarbību un sekmēt tādu platformu tīkla izveidi, kas paredzētas pieredzes un paraugprakses apmaiņai;
52. saistībā ar jauniešu pašnodarbinātības veicināšanu atzinīgi vērtē ierosināto turpinājumu Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumentam, kas iekļauts Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmā laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, lai labāk apmierinātu pieprasījumu, arī jauniešu pieprasījumu, kuri izveido mazus uzņēmumus, un tostarp arī augstskolu studentu pieprasījumu, kuri uzsāk uzņēmējdarbību; atzinīgi vērtē EIB apņemšanos veltīt īpašu uzmanību ieguldījumiem, kas uzlabo jauniešu iespējas piekļūt produktīvām darbavietām; uzsver, ka visas Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmas trīs apakšprogrammas nodrošina pasākumus jauniešu bezdarba izskaušanai;
 53. uzsver, ka, lai gan interneta ekonomika rada 2,6 darbavietas uz vienu bezsaistē zaudēto darbavietu, ir svarīgi, lai jaunieši pārvērstu savas e-prasmes programmēšanā, sistēmu izstrādē vai sociālajā mārketingā, izmantojot pieejamo Eiropas un dalībvalstu finansējumu;
 54. aicina gan Eiropas, gan valstu līmenī pieņemt vērienīgu holistiskas politikas pieeju, kas integrētā veidā risina visu jauniešu dažādu līmeņu izglītības, apmācības, kvalitatīvas nodarbinātības un pašnodarbinātības un darba mobilitātes iniciatīvas problēmas; mudina dalībvalstis īstenot plašu apspriešanos ar universitātēm un citām izglītības iestādēm, lai labāk pielāgotu to izglītības un apmācības programmas darba tirgus vajadzībām; saistībā ar nākamo plānošanas periodu no 2014. līdz 2020. gadam aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu analīzi par ES programmām un finanšu avotiem, kas ieguldīti izglītībā, apmācībā un jauniešu bezdarba novēršanā plānošanas periodā no 2007. līdz 2013. gadam, un ziņot Parlamentam un Padomei par šo jautājumu; uzsver, ka jauniešu bezdarbs ir saistīts ar zemu ekonomisko izaugsmi dalībvalstīs; tādēļ uzsver, ka steidzami par prioritāru būtu jānosaka darbavietu izveidi veicinošas izaugsmes veidi, kas būtu izdevīgi arī jauniešiem, un būtu jālikvidē strukturālās barjeras jauniešu iekļūšanai darba tirgū;
 55. aicina Eiropas Komisiju ierosināt priekšlikumu par Eiropas Jaunatnes korpusa programmas izveidi, kuras mērķis ir dot iespēju jauniešiem līdz 30 gadu vecumam visā Eiropā uz laiku līdz trīs mēnešiem veikt brīvprātīgo darbu citā, nevis savā dalībvalstī; uzsver, ka šāda Eiropas Jaunatnes korpusa koncepcija ir piešķirt jauniešiem izdevību izmantot un uzlabot savas izglītības un sociālās prasmes un paplašināt jauniešu zināšanas par kādu citu dalībvalsti, kā arī veicināt draudzību un integrāciju visā ES; uzsver, ka Jaunatnes korpusa darbs jāveic brīvprātīgi un bez atlīdzības un tas neaizstāj pastāvīgu darbu apmeklētajā valstī; uzskata, ka šāds Eiropas Jaunatnes korpus būtu jāveido kā publiska un privāta partnerība nolūkā izstrādāt programmu, kuras ietvaros jaunieši var saņemt atsevišķu stipendiju ceļa un uzturēšanās izmaksu segšanai uz laiku ne ilgāku par trim mēnešiem;
 56. uzskata, ka izglītības un/vai apmācības iestādēm būtu jānodrošina audzēkņiem ārpusskolas prakse, lai viņi varētu iegūt pieredzi savā izvēlētajā jomā, tādējādi nostiprinot savas zināšanas un veidojot saikni ar darbavietu;
 57. aicina dalībvalstis uzlabot sadarbību starp uzņēmumiem un stiprināt partnerības starp uzņēmumiem un izglītības nozari visos līmeņos ar mērķi labāk pielāgot mācību

programmas darba tirgus prasībām, piemēram, paplašinot nozaru prasmju apvienības un zināšanu apvienības;

58. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot kvalitāti profesionālajā izglītībā un apmācībā ar mērķi panākt pareizo līdzsvaru starp izglītību un darba tirgus pieprasījumu; uzskata, ka profesionālās izglītības un apmācības veicināšana nebūtu jāīsteno uz augstākās izglītības rēķina; uzsver, ka ir jāuzlabo sadarbība starp profesionālo izglītību un apmācību un augstāko izglītību un iespējas pāriet no profesionālās izglītības un apmācības uz augstāko izglītību; uzsver, ka ir vajadzīgas elastīgākas mācību programmas, ar kuru palīdzību jauniešiem atvieglotu piekļuvi darba tirgum un palīdzētu labāk pielāgoties turpmākajām izmaiņām darba tirgū;
59. aicina Komisiju ierosināt stažēšanās kvalitātes sistēmu, balstoties uz tās iepriekš iesniegto priekšlikumu par Eiropas stažēšanās un prakses kvalitātes hartu¹, iekļaujot augstas kvalitātes praktizēšanās definīciju un nosakot tādas kritērijus kā pienācīgs atalgojums, darba apstākļi un veselības aizsardzības un darba drošības standarti; aicina dalībvalstis un sociālos partnerus attiecībā uz praksēm ieviest atbilstīgas kvalitātes standartus, nodrošinot, ka prakses tiek pielāgotas jauniešu nepieciešamībai attīstīt attiecīgās prasmes, un tām tiek piemērota obligāta uzraudzība, kā arī nodrošināt kvalitatīvus standartus attiecībā uz darbā iekārtošanu, lai cita starpā novērstu jauniešu ļaunprātīgu izmantošanu kā lētu darbaspēka aizstājēju; uzsver, ka ir vajadzīga aktīva informētības veicināšana par šādiem standartiem un to popularizēšana;
60. mudina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību augstajam bezdarba līmenim migrantu jauniešu vidū, prioritārā kārtā pievērsties integrācijai darba tirgū un integrācijas politikas iekļaušanai, jo nodarbinātība ir integrācijas panākumu atslēga; uzsver, ka būtu jāņem vērā grūtības, ar kurām saskaras gados jauni migranti piekļuvē profesionālajai orientācijai, un ka būtu jāuzrauga un jāizvērtē gados jaunu migrantu integrācija sabiedrībā un darba tirgū;
61. aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas sociālos partnerus īstenot vērienīgu pieeju attiecībā uz Eiropas Mācekļības alianses attīstību, kura tiks atklāta 2013. gada jūlijā, kā arī atbalstīt Eiropas, valstu, reģionālās un vietējās kampaņas, lai mainītu attieksmi pret profesionālo izglītību; uzskata, ka Aliansei būtu jāorganizē regulāri diskusiju forumi ar visām attiecīgajām Eiropas, valstu, reģionālām un vietējām ieinteresētajām personām par Eiropas mācekļu stratēģiju; uzsver, ka būtu jānodrošina finansējuma pieejamība, lai veicinātu pārrobežu apmācību, sniedzot iespēju uzņēmumiem un sociālo partneru organizācijām iesaistīties duālu izglītības sistēmu izveidošanā;
62. aicina dalībvalstis, vienojoties ar Komisiju, izstrādāt pasākumus un atvieglojumus stažēšanās līgumiem un priekšrocības jauniešu (līdz 35 gadu vecumam) uzņēmumu dibināšanai;
63. uzsver nepieciešamību stiprināt sociālās partnerības sistēmu un sabiedrību un uzņēmumu sociālo atbildību, lai savā darbībā labāk integrētu Stažēšanās un prakses kvalitātes hartu, kā arī garantiju jauniešiem;
64. aicina Komisiju un dalībvalstis, lai tās, pieņemot lēmumus 2014.–2020. gada programmu periodam, paredz stingrākus un skaitļos izmēramus kritērijus struktūrfondu mērķu

¹ COM(2012)0728.

noteikšanai, uzraudzībai un novērtēšanai, ietverot konkrētus mērķus, kas saistīti ar jauniešu bezdarba mazināšanu, kuriem vajadzētu būt izmērāmiem arī no dzimumu viedokļa (2007.–2011. gadā 52 % struktūrfondu līdzekļu saņēmēju bija sievietes);

65. aicina Komisiju apsvērt ESF turpmāku pielāgošanu, lai nodrošinātu papildu atbalstu saistībā ar jaunu sieviešu apmācību, nodarbinātības iespējām un bērnu aprūpi;
66. uzskata, ka, atbalstot un papildinot dalībvalstu centienus atdzīvināt saimniecisko darbību un uzlabot nodarbinātību to teritorijās, ES kohēzijas politika ir būtisks instruments, ar ko Savienība var palīdzēt pārvarēt pašreizējo situāciju, virzot un plānojot nepieciešamo strukturālo reformu īstenošanu un koncentrējot ieguldījumus prioritārajās darbībās, lai maksimāli izmantotu ieguldījumu ietekmi uz sociāli ekonomisko situāciju kādā reģionā vai dalībvalstī, stimulējot ekonomiku un palīdzot radīt jaunas jauniešiem paredzētas darbvietas; tādēļ aicina dalībvalstis pilnībā un koordinēti izmantot pieejamos ES fondus (ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, ELFLA un EJZF), kas ļautu jauniešiem aktīvi piedalīties ekonomikas un sabiedriskajā dzīvē; šajā sakarībā uzsver, ka būtu jāņem vērā reģionālās īpatnības, jo tās varētu noteikt, vai jauniešu iniciatīvas būs veiksmīgas vai arī neizdosies visā ES un jo īpaši visnelabvēlīgākajos un tālākajos reģionos, kur nepieciešami ieguldījumi, lai nodrošinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
67. mudina dalībvalstis vietējā līmenī veicināt nodarbinātības iespējas jauniešiem un papildināt šo procesu, veicinot jaunu darba ņēmēju mobilitāti uz citām ES dalībvalstīm vai citur, ja viņi to vēlas¹; aicina īstenot pasākumus, kas veicina viņu apmācību un pieredzi, tostarp novērst esošos šķēršļus attiecībā uz pārrobežu stažēšanos, mācekļa praksi un darba praksi; vēlas, lai tiktu panākts papildu progress saistībā ar savstarpējo kvalifikācijas un prasmju atzīšanu, kā arī valstu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas uzlabošanu, jo īpaši attiecībā uz pensiju sistēmām, kā arī turpmākiem būtiskiem ieguldījumiem valodu apmācībā no mazotnes;
68. aicina dalībvalstis turpināt īstenot efektīvu publisko nodarbinātības dienestu reformu un attīstības procesu, lai labāk piemērotu to pasākumus un pieejas jauniešu vajadzībām, kas ir ikvienas valsts garantijas jauniešiem stratēģijas pamatkomponents; uzsver vajadzību ieviest reformas *EURES* ar mērķi aktīvi piesaņot darba meklētājus un darba mainītājus esošajām vakancēm, informēt par *EURES*, tostarp par tā konsultatīvo tīklu, un nodrošinot, ka tas kļūst atpazīstamāks un pieejamāks kā profesionālās orientācijas sistēma, kas palīdz studentiem labāk apzināties pieejamās darba iespējas; uzsver nepieciešamību ciešāk koordinēt darbu starp *EURES* un citām tīmekļa vietnēm un iedzīvotājiem un uzņēmumiem paredzētajiem dienestiem (piem., „mana pirmā *EURES* darbavieta”, „Europe Direct” informācijas punkti un Eiropas Biznesa atbalsta tīkls maziem un vidējiem uzņēmumiem), lai panāktu lielāku sniegto pakalpojumu efektivitāti un lietderīgumu; atzinīgi vērtē publisko nodarbinātības dienestu vadītāju struktūras (*HoPES*) darbu un atbalsta tās institucionalizāciju;
69. tā kā konkrēti rādītāji par jauniešu migrācijas plūsmu nav pieejami, aicina dalībvalstis izveidot šādas mobilitātes izpētes, uzraudzības un novērtēšanas mehānismus, ko var pārnest uz *EURES* sistēmu, lai labāk risinātu šīs problēmas;

¹ Ar tādām iniciatīvām kā programma *MobiPro*.

70. uzsver arī, ka ir svarīgi veidot jauniešu izpratni par publisko nodarbinātības dienestu piedāvāto profesionālās orientācijas pakalpojumu izmantošanu, stiprināt partnerību ar skolām un augstskolām, kā arī censties panākt lielāku integrāciju ar *EURES* tīklu;
71. aicina dalībvalstis pienācīgi atzīt un apstiprināt ikdienējo un neformālo mācīšanos un izglītību un iegūtās kompetences, kā arī citu profesionālo pieredzi, tādējādi piešķirot vērtību kompetencēm, lai jaunieši varētu pilnvērtīgāk demonstrēt savu izglītību un kompetenci attiecībā uz prasībām sekmīgai iekļūšanai darba tirgū;
72. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pārredzamību un saskaņošanu kvalifikāciju atzīšanas procesā Savienībā, jo īpaši ar Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā, „Europass” un Eiropas kvalifikāciju sistēmu, un pilnīgi īstenot Padomes ieteikumu par neformālās un ikdienējās izglītības atzīšanu un īpaši nodrošināt, lai pārrobežu mērogā tiktu atzīta neformālā izglītība un ikdienējā mācīšanās; uzsver, ka ir svarīgi savlaicīgi īstenot šīs iniciatīvas un ziņot par tām;
73. uzsver, ka jārisina intelektuālā potenciāla nelietderīgas izmantošanas problēmas, jo ļaut, lai augsti kvalificēti un prasmīgi jaunieši strādā darbavietās, kurās viņu spēju realizācijas iespējas ir ievērojami pazeminātas, nozīmē viņu prasmju un kvalifikācijas izšķiešanu, kas vienlaikus negatīvi ietekmē viņus sociālā un psiholoģiskā ziņā;
74. atzīst, ka pārrobežu darba mobilitāte daļēji var kalpot par efektīvu risinājumu, kā panākt pieprasījuma un piedāvājuma atbilstību nodarbinātības jomā; vienlaicīgi aicina dalībvalstis veikt visus vajadzīgos pasākumus intelektuālā darbaspēka emigrācijas novēršanai, izmantojot ilgtspējīgus pasākumus, kas augsti kvalificētiem darbiniekiem nodrošina darba iespējas viņu dalībvalstī vai reģionā;
75. norāda, ka pāreja no mācībām uz darbu jauniešiem ir īpaši svarīgs posms viņu dzīvē; uzsver drošas pārejas sekmējošu pasākumu nozīmīgumu; tādēļ aicina dalībvalstis izveidot individuālas profesionālās orientācijas sistēmu un uzlabot orientācijas un konsultāciju pasākumus, kā arī vajadzībām piemērotus nodarbinātības dienestus, sākot jau ar vidusskolas pirmajiem gadiem, ar mērķi dot iespēju jauniešiem izdarīt kompetentu izvēli par savām turpmākajām augstākās vai profesionālās izglītības gaitām, vienlaikus ieviešot mehānismus piedāvāto iespēju uzraudzībai un sekmju līmeņa novērtēšanai attiecībā uz šo jauniešu turpmāko pāreju uz darba tirgu;
76. uzsver nepieciešamību ieviest sistēmu, kas mudina visus noteikta lieluma uzņēmumus, ja vien tie nav nonākuši lielās ekonomiskajās grūtībās, piedāvāt prakses vietas atbilstoši duālajai izglītības sistēmai un pēc tam, kad praktikanti ir pabeiguši praksi, pieņemt tos darbā;
77. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai jaunieši, kuri vēlas, var saņemt efektīvu palīdzību karjeras izvēlē un informācijas ieguvē par savām tiesībām un ienākumu minimumu;
78. aicina dalībvalstis augstskolu studiju programmās iekļaut pamatzināšanu ieguvī par darba meklēšanu;
79. norāda, ka ES izglītības sistēmām vajadzētu veicināt godīgu un vienlīdzīgu iespēju principu; prasa, lai tiktu veicinātas visas prasmes, kas nepieciešamas, lai sekmētu

piekļuvi mūžizglītībai, kas ir obligāts priekšnoteikums zināšanu sabiedrībā;

80. uzsver, ka visi finanšu resursi, kurus iegulda aktīvā jauniešu bezdarba apkarošanā, būtu jāizmanto efektīvi; aicina dalībvalstis ieviest veikto nodarbinātības pasākumu uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, kam vajadzētu būt publiskai un viegli pieejamai iedzīvotājiem, kā arī šo pasākumu efektivitātes pārbaudes sistēmu ar mērķi aizvien vairāk īstenot ar pierādījumiem pamatotu politiku, ko varētu izmantot arī ES līmenī; šajā sakarībā norāda, ka kopējas rezultātu un ietekmes rādītāju sistēmas izveide veicinātu iespēju novērtēt ar dažādām programmām panākto progresu kvantitātes un kvalitātes ziņā;
81. uzsver, ka jaunatnes organizācijām būtu jāpiešķir ievērojama loma tādas politikas un iniciatīvu uzraudzībā un attiecīgā gadījumā arī īstenošanā, kuru uzdevums ir novērst jauniešu bezdarbu;
82. uzsver nepieciešamību ieguldīt stabilu un kvalitatīvu videi draudzīgo darbavietu izveidē, kas ir veids, kā nodrošināt jauniešiem cilvēka cienīgu dzīvi; turklāt prasa Komisijai un dalībvalstīm mobilizēt visus pieejamos līdzekļus ieguldījumu stimulēšanai, jo īpaši „zaļo” darbavietu izveidē, lai izskaustu nepieņemami augsto jauniešu bezdarba līmeni;
83. uzskata, ka ir vajadzīgas atraktīvākas pedagoģiskās stratēģijas, kas nodrošina lielāku reģionu integrāciju un tādu platformu tīklu izveidi, kas paredzēti pieredzes un paraugprakses apmaiņai reģionu un dalībvalstu starpā, ņemot vērā atšķirīgo situāciju un pieļaujot elastīgu izmantojumu atbilstoši konkrētā reģiona vajadzībām un īpatnībām, nosakot prioritārās jomas katra reģiona attīstībai;
84. aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, ar kuriem tiktu risinātas dzimumu nelīdztiesības problēmas un kuri būtu izstrādāti tā, lai ņemtu vērā mazāk aizsargātas sociālās grupas, tostarp personas ar invaliditāti, migrantus un vientuļās mātes;
85. aicina dalībvalstis īstenot politiku, kas veicina sieviešu pārstāvību jomās un amatos, kuros viņas netiek pietiekami pārstāvētas, piemēram, zinātnes un tehnoloģiju jomā (2009. gadā tikai 33 % ES pētnieku bija sievietes) un ekonomikas un finanšu jomā, jo šādu jomu izvēle uzlabotu sieviešu konkurētspēju darba tirgū;
86. aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret dzimumu segregāciju gan izglītībā, gan darba tirgū, nosakot īpašus izglītības un apmācības kursus un mācības, kuru pamatā ir pastāvīga uzraudzība, ievērojot Komisijas 2012. gada 28. novembra paziņojumā „Izglītības pārvērtēšana” (COM(2012)0669) izklāstītos secinājumus, apvienojot izglītības un profesionālās apmācības politiku un mērķtiecīgu nodarbinātības politiku attiecībā uz jaunām sievietēm un veicinot un nodrošinot stimulus sieviešu nodarbināšanai stratēģiskās attīstības nozarēs;
87. aicina dalībvalstis veicināt jaunu sieviešu piekļuvi darba tirgum, veikt pasākumus, nodrošinot viņām iespējas saglabāt darbu, vienlaicīgi koncentrējoties uz nodarbinātības kvalitāti un profesionālo izaugsmi, kā arī izlīdzināt atšķirības, kas saistītas ar iekļūšanu darba tirgū, karjeras iespējām un atalgojumu, kas vienmēr ir raksturojis attieksmi pret sievietēm un vīriešiem darbvietā;
88. uzskata — lai palīdzētu sievietēm atgriezties darba tirgū, ir nepieciešami

daudzdimensionāli politiski risinājumi, kas ietver mūžizglītību un rīcību nestabilas nodarbinātības apkarošanai un tāda darba veicināšanai, kurā strādājošajiem tiek nodrošinātas viņu tiesības un darba organizācijas dažāda prakse pēc sievietes pieprasījuma, lai novērstu viņu karjeras izbeigšanu vai pārtraukumus;

89. aicina dalībvalstis izstrādāt atbilstīgu politiku, pilnībā ievērojot Eiropas un valstu tiesību aktus, un ieviest īpašus pasākumus, tostarp nodrošināt uz darbu orientētu apmācību un nodarbinātības programmas, lai gan jauniešiem, gan jauniešiem nodrošinātu līdztiesīgas iespējas gūt praktisku darba pieredzi;
90. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt un īstenot dzimumu līdztiesības nodrošināšanas un uzraudzības politiku, kas bezdarbniekiem ļauj piekļūt personāla atlases un sociālā atbalsta pakalpojumiem;
91. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Šobrīd jauniešu situācija darba tirgū ir ļoti smaga. Kopumā bezdarba līmenis darbspējas vecuma cilvēku vidū ir 11 %, savukārt jauniešu vidū šis rādītājs ir divas reizes augstāks un sasniedz 23 %. Pašreiz visā Eiropas Savienībā bezdarbnieku skaits vecumā līdz 25 gadiem ir vairāk nekā 5,5 miljoni. Atsevišķās dalībvalstīs ir vērojamas būtiskas atšķirības — laikā, kad Vācijā un Austrijā bezdarba līmenis jauniešu vidū nepārsniedz 9 %, krīzes pārņemtajā Grieķijā un Spānijā tas jau ir sasniedzis vairāk nekā 55 %. Ekonomiskās krīzes dēļ, kas vairāk vai mazāk ir skārusi un joprojām skar atsevišķas Eiropas Savienības valstis, trūkst un neveidojas jaunas darbavietas, vēl jo vairāk — darba devēji taupības nolūkos samazina jau esošo nodarbināto skaitu. Savukārt atbrīvošana no darba visbiežāk un visvairāk skar personas, kas ir nodarbinātas, pamatojoties uz īslaicīgiem vai privāttiesību līgumiem, tas ir, tieši jauniešus, kas ienāk darba tirgū vai arī tajā atrodas neilgi. No statistikas datiem, kas aptver Eiropu, izriet, ka uz laiku nodarbināto personu vidū ir 40 % jauniešu, salīdzinot ar 13 % no kopējā nodarbināto skaita. Te ir jāpiemin arī pieredzes trūkums un darba tirgus prasībām neatbilstoša kvalifikācija. Tas viss kopumā veido ne visai optimistisku perspektīvu jauniešiem, kuri kļūst pieauguši. Darba trūkumu un niecīgas izredzes uz tūlītējam jauniešiem nelabvēlīgu prognožu izmaiņām atspoguļo Eiropas demogrāfiskās situācijas pasliktināšanās. Jaunieši un nenoteiktu laiku atliek lēmumu par ģimenes izveidi un vecāku statusa iegūšanu, jo viņus sagaida neskaidra profesionālā nākotne.

Tāpēc jauniešu bezdarba apkarošanas pasākumiem ir jābūt saskaņotiem ar vispārējas ekonomikas atlabšanas un nodarbinātības politikas reformas veicināšanas pasākumiem. Ir nepieciešamas uz nodarbinātību un uz iespējami lielāka esošo darbavietu skaita saglabāšanu vērstas iniciatīvas, turklāt jāveic pasākumi, kas aicinātu uzņēmējus veidot jaunas darbavietas. Faktiskā jauniešu situācijas uzlabošanās lielā mērā ir atkarīga no valsts atbalsta, sadarbības nostiprināšanas starp nodarbinātības dienestiem, profesionālās orientācijas pakalpojumu sniedzējiem, apmācības iestādēm un jauniešu atbalsta dienestiem, pievienojot arī aktīvu sociālo partneru un jauniešu vai jauniešu organizāciju pārstāvju dalību.

EPSCO padomes pieņemtā garantija jauniešiem ir nozīmīgs politisks impulss. Šī iniciatīva ir balstīta uz nodarbinātības, tālākas izglītības, mācekļa darba un prakses nodrošināšanu jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem. Šķiet, ka saskaroties ar neapstrīdamiem skaitļiem, kas atspoguļo bezdarba struktūru jauniešu vidū, būtu jāpaplašina atbalsta saņēmēju loks līdz 30 gadus veciem absolventiem. Šim mērķim no atsevišķas budžeta līnijas un no Eiropas Sociālā fonda paredzētie finanšu līdzekļi ir reāla dalībvalstu atbalsta instruments smagajos krīzes laikos. Turklāt jāvērs īpaša uzmanība tādu svarīgu elementu izveidei, kas garantē šā pasākuma izdošanos, piemēram, atbilstošai valsts un privātā nodarbinātības dienesta darbības struktūrai un efektivitātei, kā arī augstas profesionālās izglītības un prakses kvalitātes nodrošināšanai.

Šo darbību kopumam jābūt saistītam ar atbalsta uzņēmējiem un trešā sektora organizācijām, kas vēlas piedalīties Jaunatnes garantijas programmā, palielināšanu, cieši sadarbojoties ar valsts nodarbinātības dienestiem, piešķirot nodokļu atvieglojumus, patstāvīgu nodarbinātības izmaksu dotācijas un piekļuvi finanšu līdzekļiem, kuri atbalstītu uzņēmējdarbību, kas

nodrošina augstu apmācības kvalitāti. Svarīgi, lai dalībvalstis neaprobežotos tikai ar risinājumiem, kas ir uzskaitīti Eiropas Komisijas priekšlikumā, bet gan lai piemērotu arī citās dalībvalstīs efektivitātes ziņā pārbaudītus instrumentus, kas ļautu pilnīgāk pielāgoties atsevišķu darba tirgu specifikai.

Runājot par jauniešu stāvokli, jāmin arī *NEET* personas, proti, tie, kas nav nodarbināti, nav iesaistīti izglītības vai apmācības procesā vai arī priekšlaicīgi ir pametuši studijas. Pēdējo gadu laikā to skaits ir pieaudzis un ir vairāk nekā 15 %. Šī parādība ir jāskata tuvāk, jo īpaši tāpēc, ka, tiem, kas pamet studijas, pat neiegūstot pamatiemaņas, draud sociālā atstumtība. Dalībvalstīm ir jāizstrādā specifiskāka pieeja *NEET*, kas apvienotu uz priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas apkarošanas balstītu efektīvu intervenci un skolu priekšlaicīgi pametušo personu reintegrāciju, kā arī jāveic pasākumi, kas atvieglotu pāreju no skolas uz darbu, palielinātu jauniešu nodarbinātību un novērstu praktiskus un loģistikas šķēršļus, ar kuriem sastopas jaunieši ar sarežģītākām vajadzībām.

Nav šaubu, ka neatbilstoša kvalifikācija ir viens no ievērojamākajiem jauniešu bezdarba iemesliem līdztekus profesionālās pieredzes trūkumam. Tādēļ ir nepieciešams modernizēt izglītības sistēmu, kas balstītos uz izglītības politikas pārveidošanu par galveno instrumentu ieguldījumiem jauniešu nākotnē un uzlabotu to stāvokli darba tirgū, pielāgojot izglītības programmas pašreizējām un nākotnes darba tirgus vajadzībām. Šo mērķi sasniegt palīdzēs uzlabota individuālo karjeras konsultāciju sistēma. Tai jābūt pieejamai jau vidusskolu līmenī apvienojumā ar nākotnes darba piedāvājumu uzraudzības sistēmu un pamatojoties uz vēlāku nodarbinātību, kādēļ izvēle attiecībā uz turpmāku izglītības virzienu būtu kompetentāka un pārdomātāka.

Pašnodarbinātības veicināšana ir viens no svarīgākajiem elementiem jaunatnes politikas īstenošanā darba tirgū. Jebkādi pasākumi, kas ir vērsti uz uzņēmējdarbības, patstāvīgu iniciatīvu un individuālo talantu attīstīšanu, ir turpināmi un atbalstāmi. Jauniešiem ir jābūt informētiem par to, kā sākt savu saimniecisko darbību un kur var vērsties pēc administratīvās palīdzības, savukārt izveidotajai atvieglojumu un priekšrocību sistēmai nodokļu atbrīvojumu vai atvieglojumu veidā būtu viņi uz to jārosina. Tādēļ ļoti nozīmīgi ir tas, ka pašnodarbinātības un saimnieciskās darbības uzsākšanai nepieciešamo finanšu līdzekļu iegūšanas atvieglojumu ideja tiks turpināta Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmā 2014.–2020. gadam.

Arī profesionālā mobilitāte ir instruments cīņā ar jauniešu bezdarbu. Eiropas Savienībā ir vairāk nekā miljons reģistrētu darba piedāvājumu. Tomēr šīs vietas netiek aizpildītas tādēļ, ka tur, kur tās ir pieejamas, trūkst atbilstoši ieinteresētu personu. Dzīve ārpus savas dzimtās valsts nav populāra. Ir reģistrēti tikai 2 % Eiropas Savienības pilsoņu, kas nedzīvo savā dzimtajā Eiropas Savienības valstī. Tā kā tendence un spēja pārvietoties darba meklēšanas nolūkos jauniešu vidū ir lielāka, viņiem to vajadzētu atvieglot. Turpmāka virzība uz kvalifikāciju un prasmju savstarpēju atzīšanu, kā arī valstu sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācija un ievērojami ieguldījumi svešvalodu apguvē ir nozīmīgs mobilitātes atbalsta elements. Arī *EURES* reformas turpināšana ir solis uz priekšu, jo, to izmantojot, jaunieši var piekļūt informācijai un aktīvi meklēt darbavietas. Ir nepieciešama turpmāka *EURES* atbalstīšana, tā atpazīstamības un pieejamības palielināšana, kā arī karjeras konsultāciju sistēmas uzlabošana.

Jāatzīmē, ka programmas „*Erasmus visiem*” ietvaros ir izveidota atsevišķa jauniešu nodaļa ar atsevišķu budžeta līniju, kā arī atbalsts jauniešu grupām, kas neinstitucionālā formā darbojas jauniešu aktivizācijas labā. Dažādu prasmju iegūšana, arī neformālā veidā, veicinās jauniešu līdzdalību sabiedrībā un uzlabos jauniešu konkurētspēju darba tirgū.

Ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt augstas kvalitātes prakses vietas absolventiem, jāparedz finansiālais atbalsts tiem, kas organizēs šīs prakses, jāievieš obligāta uzraudzības sistēma, kas nodrošinās atbilstošu šo prakšu līmeni un efektivitāti. Ir nepieciešama turpmāka šo absolventu prakšu veicināšana darba devēju vidū, kam šī sistēma jāskata kā iespēja sagatavot cilvēkus konkrētam amatam un līdz ar to kā iespēja iegūt un uzturēt apmācītu un augsti kvalificētu darbinieku. Jāatbalsta arī turpmāka profesionālo apmācību izaugsme, jāorganizē un jāsniedz atbalsts profesionālās apmācības veicināšanas Eiropas un valstu kampaņām, ka arī jāuzrauga Eiropas profesionālo prakšu stratēģijas īstenošana.

Ļoti svarīgi ir arī tas, lai dalībvalstis atzītu un apstiprinātu neformālo izglītību, ārpus oficiālās izglītības sistēmas iegūtās prasmes. Tas var pozitīvi iespaidot jauniešu personīgo attīstību, paaugstināt viņu pilsonisko aktivitāti, stiprināt sociālo integrāciju, kā arī uzlabot viņu stāvokli darba tirgū.

Jānorāda arī uz intelektuālā potenciāla neizmantošanas problēmu, kuras pamatā ir kvalificētu un kompetentu jauniešu piespiešana darīt darbu, kas neatbilst viņu potenciālajām spējām un tādējādi viņiem rada negatīvas sekas ne vien sociālā, bet arī psiholoģiskā ziņā.

Kopumā jāveic efektivitātes analīze jebkādiem dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, ieviestie mehānismi jāuzrauga to attīstības procesā, savukārt izdotie līdzekļi ir efektīvi jāuzskaita. Jauniešu smagais stāvoklis pieprasa pārliecinošu intervenci un atbilstošu finanšu līdzekļu investēšanu, bet pašreizējā ekonomiskajā situācijā Eiropā, kad dominē finanšu konsolidācijas politika, šiem līdzekļiem ir jābūt veiksmīgi novirzītiem un acīmredzami jāuzlabo situācija.

21.6.2013

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai

par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi
(2013/2045(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Luís Paulo Alves*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pauž bažas par jauniešu bezdarba nepieņemamo līmeni un jo īpaši par lielajām jauniešu bezdarba rādītāju atšķirībām reģionu un dalībvalstu starpā (no mazāk par 10 % līdz vairāk par 60 %); ir nobažījies arī par to jauniešu skaitu, kas ne mācās, ne apgūst arodu, ne strādā (14 miljoni tā dēvēto *NEET* jauniešu vecumā no 15 līdz 30), papildus nestabilajai nodarbinātībai, kas skar vēl lielāku, kaut arī strādājošu, jauniešu grupu; uzskata, ka iepriekš minētie aspekti kopā apdraud pašu Eiropas Savienības projektu, kaitējot ekonomiskajai attīstībai un iespējai nodrošināt tādu Eiropu, kurā ir vienāds dzīves līmenis un darba apstākļi, tās turpmāko ekonomiskās izaugsmes potenciālu, kā arī ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, kas paredzēta LESD 174. pantā; turklāt uzskata, ka tas prasa veikt efektīvus pasākumus ES, dalībvalstu, reģionālajā un vietējā līmenī, tostarp attiecībā uz pilsētām un lauku apvidiem, īpaši ņemot vērā grūtības un problēmas, ar kurām pašreiz saskaras ES, un to, ka vairāk nekā jebkad ir nepieciešami stipri un inovatīvi jaunieši;
2. uzskata, ka sociāli ekonomiskās struktūras dēļ nodarbinātības jomā jaunieši ir viena no vismazāk aizsargātajām iedzīvotāju grupām Savienībā, jo īpaši pašreizējā ekonomikas un finanšu krīzē, ņemot vērā to, cik liela nozīme ir lielam jauniešu skaitam darba tirgū, un to, ka viņi saskaras ar visnopietnākajām problēmām nodarbinātībā; uzskata, ka, atbalstot un papildinot dalībvalstu centienus atdzīvināt saimniecisko darbību un uzlabot nodarbinātību to teritorijās, ES kohēzijas politika ir būtisks instruments, ar ko Savienība var palīdzēt pārvarēt pašreizējo situāciju, virzot un plānojot nepieciešamo strukturālo reformu īstenošanu un koncentrējot ieguldījumus prioritārajās darbībās, lai maksimāli izmantotu ieguldījumu ietekmi uz sociāli ekonomisko situāciju kādā reģionā vai dalībvalstī, stimulējot ekonomiku un palīdzot radīt jaunas jauniešiem paredzētas darbvietas; tālab

aicina dalībvalstis pilnībā un koordinēti izmantot pieejamos ES fondus (ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, ELFLA un EJZF), kas ļautu jauniešiem aktīvi piedalīties ekonomikas un sabiedriskajā dzīvē, pašiem jauniešiem gūstot priekšrocības, un vienlaikus cita starpā atbalstītu jaunos uzņēmējus, izmantojot Eiropas mēroga uzņēmējdarbības inkubatora projektu, kas ļautu viņiem dibināt uzņēmumus aizsargātā vidē; turklāt ierosina, ka būtu jārada piemēroti apstākļi riska kapitāliem, un uzsver, ka būtu jāņem vērā reģionālās īpatnības, jo tās varētu noteikt, vai jauniešu iniciatīvas būs veiksmīgas vai arī neizdosies visā ES un jo īpaši visnelabvēlīgākajos un tālākajos reģionos, kur nepieciešami ieguldījumi, lai nodrošinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;

3. uzsver — lai gan Eiropu skar ekonomikas krīze, cita starpā ir strukturālas problēmas, ko radījusi izglītības un nodarbinātības politika, kura ir jāuzlabo; uzskata, ka ir jāievieš atraktīvākas pedagoģiskās stratēģijas, kas ir atbilstīgākas un nodrošina lielāku reģionu integrāciju un tādu platformu tīklu izveidi, kas paredzēti pieredzes un paraugprakses apmaiņai reģionu un dalībvalstu starpā, ņemot vērā atšķirīgo situāciju un pieļaujot elastīgu izmantojumu atbilstoši konkrētā reģiona vajadzībām un īpatnībām, nosakot prioritārās jomas katra reģiona attīstībai un veicinot efektīvāku stratēģiju īstenošanu darba gaitu uzsākšanai (veidojot noturīgu saikni starp izglītību un nodarbinātību, īpaši izmantojot duālās izglītības sistēmas vai stažēšanos attiecīgajās specialitātēs studiju laikā) un drošāku profesionālo karjeru izveidi; uzsver ekonomikas krīzes un taupības pasākumu radīto satraucošo ietekmi uz situāciju, kurā nonākuši jaunieši; aicina dalībvalstis nozīmīgās jomās, piemēram, izglītībā, pētniecībā un inovācijās, neveikt būtiskus līdzekļu samazinājumus, jo vienlaikus ar citām negatīvām ekonomikas un finanšu krīzes radītām sekām šādi samazinājumi būtiski kavē jauniešu bezdarba apkarošanu un nepieļauj turpmāku tādu ieguldījumu stratēģiju īstenošanu, kurās galvenā uzmanība pievērsta jauniešiem;

4. Izprot, — ņemot vērā, ka darba tirgum raksturīga darbvietu pazušana un rašanās no jauna dažādās tautsaimniecības nozarēs un ka katru gadu tiek zaudētas un izveidotas no jauna 15 % darbvietu, — ir jāpiemēro globāla pieeja, lai paredzētu izmaiņas, kas vajadzīgas patiesi efektīvas nodarbinātības politikas īstenošanai; uzskata, ka īpaši svarīga ir kvalifikācijas politika, kas var efektīvi veicināt centienus saistībā ar mūžizglītību, sekmējot atkārtotu augstas kvalitātes profesionālo pielāgošanos un visos reģionos veicinātu sākotnējo un pastāvīgo kompetenču pielāgošanu uzņēmumu un ekonomikas konkrētajām vajadzībām; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir novērst plaisu starp izglītību un darba tirgu, un akcentē izglītības prasmju un mūsdienu darbvietu savstarpējo neatbilstību, kā arī to, cik nozīmīgi ir īstenot pasākumus, lai aizsargātu un atbalstītu bezdarbniekus, kamēr viņi meklē jaunas nodarbinātības iespējas; uzskata, ka veicamajiem pasākumiem vajadzētu būt cieši saistītiem, lai palīdzētu sekmēt un uzlabot produktivitāti un privātos un publiskos ieguldījumus nozarēs ar lielu izaugsmes potenciālu un lai novērstu turpmāku darbaspēka trūkumu tajās profesijās, kurās tā jau patlaban trūkst;
5. mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās pašvaldības īstenot efektīvāku izglītības un nodarbinātības politiku, kurai ir jābūt balstītai uz trim pamatprincipiem:
 - tālredzīga pieeja, lai labāk paredzētu izmaiņas darba tirgū un saskaņotu ar tām izglītību un apmācību;

- lielāka visu attiecīgo publiskā un privātā sektora dalībnieku, piemēram, skolotāju, vecāku, studentu, uzņēmumu, skolu un jaunatnes organizāciju, tostarp NVO, iesaistīšana;
- reģionāla pieeja, kas ļauj īstenot mehānismus ar labāku izpratni par problēmām, nodrošināt efektīvāku lēmumu pieņemšanu, kā arī ļauj skaidrāk identificēt apmācības vajadzības ciešā sadarbībā ar visām iesaistītajām personām;

uzskata, ka integrētajās teritoriālās attīstības stratēģijās ir jāņem vērā vietējās vajadzības un teritoriālās iezīmes, lai dotu iespēju identificēt darbvietas, jo īpaši inovatīvās nozarēs, piemēram, videi nekaitīgos segmentos un sociālajā uzņēmējdarbībā;

6. prasa, lai Eiropas fondi, jo īpaši kohēzijas politikas instrumenti, ESF un ERAF, vienoti rīkotos, lai veicinātu ieguldījumus izaugsmes un nodarbinātības jomā un steidzami risinātu šo satraucošo situāciju; norāda, ka MVU ir Eiropas dzinējspēks, nodarbinātības stūrakmens un galvenais līdzeklis, ar ko izbeigt šo krīzi; tāpēc uzskata, ka ir jāuzlabo gan piekļuve finansējumam, gan uzņēmējdarbības vide, kurā tie darbojas; mudina Eiropas Investīciju banku ieguldīt līdzekļus jauniešiem paredzētu darbvieta radīšanā, rēķinoties ar blakus priekšrocībām, ar nosacījumu, ka tā piešķir dotācijas galvenokārt MVU; prasa pievērst īpašu uzmanību tiem reģioniem, kurus jauniešu bezdarbs ir skāris vissmagāk, un uzsver, ka Eiropas struktūrfondi un ieguldījumu fondi var palīdzēt uzņēmumiem, jo īpaši MVU, nodrošinot jauniešiem darbvietas un samazinot jauniešu bezdarbu, kā arī veikt pasākumus, kas nepieciešami attiecībā uz darba tirgu, izglītību un apmācību, lai atbalstītu darba ņēmēju pāreju uz vietējo darba tirgu, apgūstot jaunas prasmes un arodus (tostarp saistībā ar videi nekaitīgām darbvieta, tādām, kas nepieciešamas attiecībā uz demogrāfijas tendencēm, jaunām tehnoloģijām un nodarbinātības dažādošanu lauku apvidos); aicina dalībvalstis, reģionālās un vietējās pašpārvaldes izstrādāt integrētas teritoriālās attīstības stratēģijas, ietverot apmācības un nodarbinātības komponentus un sākot ar pasākumiem, lai novērstu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, un sniegt nodarbinātības iespējas jauniešiem;
7. atzinīgi vērtē Komisijas pasākumus jauniešu bezdarba novēršanai, kuri līdzās Jaunatnes nodarbinātības ierosmei un jo īpaši garantijām jauniešiem saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” paredz risinājumus, kas veicina pienācīgas kvalitātes un ilgtspējīgu darbvieta izveidi un vienlīdzīgu iespēju sniegšanu jauniešiem, sekmējot sociālo iekļaušanu, mazinot nodarbinātības nestabilitāti un nabadzības risku, attīstot jauniešos pašcieņu un sniedzot neatkarīgas dzīves iespējas, kā arī cīnoties pret intelektuālā darbaspēka aizplūšanu; uzskata, ka šādi pasākumi varēs arī sekmēt un uzlabot pašreizējās mobilitātes programmas un ES teritorijā labāk īstenot prasmju un kvalifikāciju atzīšanu, kā arī veicinās lielāku pārrobežu un reģionālo sadarbību, vienlaikus novēršot šķēršļus, kas patlaban traucē nodrošināt pārrobežu praksi mācekļiem, stažieriem un praktikantiem, lai novērstu ģeogrāfiskās atšķirības starp darbvieta piedāvājumu un pieprasījumu, un kas būs daļa no ceļveža par turpmāko ekonomisko un monetāro savienību ar lielāku ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās pašvaldības ātri ieviest pasākumus, kas izstrādāti garantijas jauniešiem shēmā, un veicināt tādu veiksmīgu modeļu apmaiņu, kas uzrādījuši pozitīvas tendences jauniešu bezdarba, jo īpaši tā dēvētās *NEET* grupas jauniešu, bezdarba mazināšanā; tomēr norāda, ka finansējums cīņai ar jauniešu bezdarbu ir nepietiekams, un uzsver, ka piedāvātais finansējums

EUR 6 miljardu apmērā ES Jaunatnes nodarbinātības ierosmei 2014.–2020. gadam nav pietiekams, lai būtiski ietekmētu jauniešu situāciju.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	20.6.2013
Galīgais balsojums	+: 35 -: 4 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinăru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Giommaria Uggias
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Susy De Martini, Miroslav Ouzk, Marit Paulsen

20.6.2013

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai

par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi
(2013/2045(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Emilio Menéndez del Valle*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā izglītības un apmācības politikai ir ārkārtīgi svarīga nozīme augstā jauniešu bezdarba līmeņa apkarošanā; tā kā, lai nodrošinātu atbilstību strauji mainīgajam darba tirgum, ir nepieciešami lielāki un mērķtiecīgāki ieguldījumi profesionālajā izglītībā un apmācībā (PIA), augstākajā izglītībā un pētniecībā, kā arī elastīgās mācību programmās un uzlabotā sadarbībā starp uzņēmumiem un izglītības nozari;
- B. tā kā duālās izglītības sistēmas ir atkarīgas no ciešas sadarbības starp publisko un privāto sektoru un tajās ir cieši iesaistīti sociālie partneri; tā kā dalībvalstīs, kurās ir augsti institucionalizēta izglītības sistēmas un darba tirgus sadarbība, ir ārkārtīgi zems jauniešu bezdarba līmenis;
- C. tā kā stažēšanās ir noderīgs instruments, lai sekmētu un veicinātu jauniešu pāreju no izglītības sistēmas uz darba tirgu; tā kā stažēšanās pamatā jābūt apmācības stratēģijai, taču darba devēji stažēšanos regulāri izmanto ļaunprātīgi, lai nolīgtu darbiniekus par nelielu darba samaksu ar mazām darba garantijām, un tā kā aizvien vairāk eiropiešu bieži ir spiesti pieņemt stažēšanās piedāvājumus, kas ir vai nu neapmaksāti, vai arī mazapmaksāti, līdz tie var iegūt pastāvīgu darbvietu;
- D. tā kā finanšu krīze ir padziļinājusies un ir piemēroti budžeta samazinājumi un citi taupības pasākumi, jo īpaši ekonomiski neaizsargātākajās dalībvalstīs, un tā kā tas ir apdraudējis mācību standartus un negatīvi tieši ietekmējis jauniešu izredzes piekļūt izglītībai un nodarbinātībai, kā arī turpināt izglītošanos un strādāšanu; tā kā turklāt ir liels nodokļu sloga uzņēmējdarbības vidē vairākās dalībvalstīs;

- E. tā kā 2011. gadā nemācījās, neapguva arodu un nestrādāja (*NEET*) 7,5 miljoni jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem un 6,5 miljoni jauniešu vecumā no 25 līdz 30 gadiem; tā kā dalībvalstīm ir jānodrošina sociālās drošības tīkls un pienācīgi dzīves apstākļi tiem darbiniekiem, kuri kļuvuši par bezdarbniekiem, un jauniešiem, kuri nespēj atrast darbu;
- F. tā kā Eiropas Investīciju banka (EIB) var nodrošināt finansējumu investīcijām valstīs, kurās jauniešu bezdarba rādītāji ir virs ES vidējā rādītāja; tā kā EIB varētu būt reģionāls darbības virziens attiecībā uz stratēģiskām investīcijām nodarbinātības iespēju uzlabošanā un paplašināšanā un inovāciju spēju attīstībā;
- G. tā kā darba tirgus vajadzību ievērošana nedrīkst radīt bērniem šķēršļus apgūt iespējami plašāku zināšanu pamatu, jo tas ir labākais veids, kā nodrošināt viņu spēju pielāgoties nejausībām darba tirgū un pārmaiņām dzīvē; tā kā vairākums pētījumu pierāda, ka augstas kvalitātes izglītībai, sākot no pirmajiem izglītības apguves gadiem, ir ļoti liela nozīme, lai novērstu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu un labāk iekļautu bērnus, kuri nāk no sociāli nelabvēlīgas vides;
- H. tā kā atvērtie izglītības resursi uzlabo izglītības kvalitāti, pieejamību un taisnīgumu un veicina interaktīvu, radošu, elastīgu un personalizētu mācību procesu, izmantojot IKT un jaunās tehnoloģijas; tā kā atvērtā izglītība uzlabo ilgtspējīgu nodarbinātību, atbalstot mūžizglītību;
- I. tā kā priekšlaicīga mācību pārtraukšana nopietni kavē Savienības ekonomikas un sociālo attīstību un tā kā ir nepieciešami integrēti pasākumi, lai sasniegtu stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto mērķi, proti, samazināt mācības priekšlaicīgi pārtraukušo skaita rādītāju zem 10 %; tā kā jaunieši, kas priekšlaicīgi pārtrauc mācības skolā, biežāk ir bezdarbnieki un viņus apdraud sociālās atstumtības risks; tā kā tādu reintegrācijas programmu izstrādē, kas sniegtu otro iespēju mācīties, būtu jāpievērš īpaša uzmanība neaizsargātajām jauniešu grupām, kam ir liels sociālās atstumtības risks, lai mudinātu šos jauniešus aktīvi līdzdarboties sabiedrībā;
- J. tā kā gan skolu, gan augstskolu mācībspēki saskaras ar nebijušām problēmām, kuras izraisa strauji mainīgā globālā ekonomikas vide un kuru risināšanai kā galvenais faktors veiksmīgai izglītībai un jauniešu nodarbinātībai ir nepieciešama jaunu prasmju un kompetenču, inovatīvu pieeju un mūsdienīgu mācību metožu attīstība;
- K. tā kā ES izglītības un jaunatnes mobilitātes programmas un agrīna svešvalodu apguve palielina nodarbinātības iespējas un veicina darba tirgus mobilitāti; tā kā jauniešu mobilitātes programmām 2014.–2020. gadam būtu jānodrošina patiesas mācīšanās un prasmju ieguves iespējas, tādējādi palīdzot palielināt jauniešu nodarbinātības rādītājus;
- L. tā kā saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam ir nepieciešama visaptveroša analīze par izglītībā, apmācībā un jauniešu bezdarba apkarošanā ieguldītajiem ES finanšu līdzekļiem 2007.–2013. gada programmā; tā kā integrēta pieeja un sinerģijas efekts starp dažādām programmām un valsts un ES finanšu resursiem nodrošinās jauniešu nodarbinātības pasākumu veiksmīgu īstenošanu; tā kā ir arī nepieciešams Eiropas Savienības politiku pārņemt vietējā un valsts mērogā un to īstenot ar konkrētiem pasākumiem uz vietas;

- M. tā kā, lai gan ir augsts jauniešu bezdarba kopējais līmenis, tomēr dažās nozarēs, piemēram, informācijas un komunikāciju tehnoloģijās (IKT), pētniecībā un izstrādē un veselības aprūpes nozarē, ir aizvien grūtāk atrast kvalificētus darbiniekus brīvajām darbvietām,
1. pauž nopietnas bažas par budžeta samazinājumiem, kurus dalībvalstis veikušas izglītības, apmācības un jaunatnes programmu jomā un kuru dēļ jaunieši būs atstumti gan izglītības, gan nodarbinātības ziņā, un atgādina, ka budžeta dotācijas izglītības un apmācības jomā ir nepieciešams un ārkārtīgi svarīgs ieguldījums nākotnē; vērš uzmanību uz vajadzību efektīvāk novirzīt ES finansējumu tā, lai tiktu veicināta darbvietu izveide jauniešiem;
 2. mudina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu par mērķgrupu izraudzīties jauniešus, kas nemācās, neapgūst arodu un nestrādā (*NEET*) nolūkā piedāvāt viņiem kvalitatīvas mācīšanās un profesionālās apmācības iespējas, lai viņi varētu iegūt prasmes un pieredzi, kas nepieciešamas darba tirgū vai atkārtotai integrācijai izglītības sistēmā, izmantojot mācību kursus, kuri īpaši pielāgoti viņu grūtībām;
 3. aicina dalībvalstis veikt visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu un samazinātu mācību pārtraukšanas līmeni, kā arī nodrošinātu otro iespēju apgūt izglītību atbilstoši augstākajiem iespējamajiem standartiem, jo tas samazinās tādu pret ilgtermiņa bezdarbu visneaizsargātāko jauniešu skaitu, kas nav iesaistīti ne nodarbinātībā, ne izglītībā, ne apmācībā (*NEET*);
 4. uzsver, ka ir jānodrošina izglītība un apmācība visiem, atgādina, ka apmācības, nodarbinātības un mobilitātes politikā liela nozīme ir reģioniem, un prasa reģionu rīcībā esošos līdzekļus izmantot tā, lai sekmētu jauniešu piekļuvi darba tirgum un palīdzētu dažādot viņu prasmes;
 5. prasa nodrošināt profesionālās izglītības un apmācības iespējas mācībspēkiem, jo īpaši attiecībā uz modernām mācību metodēm un jauno tehnoloģiju izmantošanu; norāda, ka mūžizglītība sākas ar izglītošanu jau agrā bērnībā, un uzsver, ka atraktīvā veidā īpaši jāveicina valodu prasmes;
 6. aicina dalībvalstis un attiecīgās iestādes savās izglītības programmās sekmēt zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātikas jomu, lai atbilstu pašreizējām darba tirgus prasībām;
 7. prasa izveidot rezultātu un ietekmes rādītāju kopēju sistēmu, lai novērtētu sasniegto dažādās programmās, tostarp nodarbinātības pasākumus, proti, analizētu to efektivitāti un lietderību, ne tikai īstenošanas finansiālos aspektus;
 8. aicina dalībvalstis veicināt jauniešu dalību nozares politikas izstrādē; uzskata, ka iespēju sniegšana jauniešiem būt ne tikai novērotājiem un/vai saņēmējiem šajos procesos, bet arī reāliem līdzdalībniekiem, veicinās jaunatnes politikas veidošanas legimitāti un pievienoto vērtību;
 9. prasa plašāk izmantot kvalitatīvas duālās izglītības sistēmas, kas apvieno teorētisko un praktisko apmācību; uzsver, ka ir svarīgi, lai šādu sistēmu izveidē būtu iesaistīti sociālie partneri; aicina Komisiju izstrādāt kvalitatīvas pamatnostādnes modernai duālās izglītības sistēmai, kas tiktu atbalstīta ar plaši definētām, svarīgākajām neakadēmiskajām Eiropas

profesijām;

10. aicina Komisiju aktīvi lūgt atbalstu un izstrādāt iniciatīvas, kā arī veidot citus sadarbības veidus ar privāto sektoru jauniešu bezdarba novēršanas jomā un mudina veidot partnerības gan ar uzņēmumiem, gan publiskā un privātā sektora partnerības; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot Eiropas Mācekļību aliansi un sagaida, ka pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām sagatavos pārredzamu Eiropas kvalitātes sistēmu stažēšanās jomā;
11. aicina dalībvalstis pieņemt juridiski saistošu regulējumu attiecībā uz stažēšanos, profesionālo praksi un mācekļa praksi, tostarp pienācīgu atalgojumu un iegūto zināšanu atzīšanu par darba pieredzi un stiprināt konsultāciju un profesionālās orientācijas pakalpojumus agrīnā posmā, lai stiprinātu jauniešu spējas pieņemt pamatotus lēmumus par viņu turpmāko karjeru un veicinātu jauniešu piekļuvi darba tirgum;
12. aicina dalībvalstis uzlabot sadarbību starp uzņēmumiem un stiprināt partnerības starp uzņēmumiem un izglītības nozari visos līmeņos ar mērķi labāk pielāgot mācību programmas darba tirgus prasībām, piemēram, paplašinot nozaru prasmju apvienības un zināšanu apvienības;
13. mudina dalībvalstis novērst šķēršļus, kas traucē nodrošināt pārrobežu praksi mācekļiem, stažieriem un praktikantiem, lai labāk saskaņotu jauniešiem darbvietās pieejamo apmācības iespēju piedāvājumu un pieprasījumu, tādējādi uzlabojot mobilitāti un nodarbinātību, jo īpaši pierobežas reģionos;
14. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot kvalitāti profesionālajā izglītībā un apmācībā ar mērķi panākt pareizo līdzsvaru starp izglītību un darba tirgus pieprasījumu; uzskata, ka profesionālās izglītības un apmācības veicināšana nebūtu jāīsteno uz augstākās izglītības rēķina; uzsver, ka ir jāuzlabo sadarbība starp profesionālo izglītību un apmācību un augstāko izglītību un iespējas pāriet no profesionālās izglītības un apmācības uz augstāko izglītību; uzsver, ka ir vajadzīgas elastīgākas mācību programmas, ar kuru palīdzību jauniešiem atvieglotu piekļuvi darba tirgum un palīdzētu labāk pielāgoties nākotnes darba tirgus tendencēm;
15. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot augstākās izglītības un profesionālās izglītības un apmācības pieejamību un kvalitātes standartus; uzsver, ka ir arī svarīgi skolās un profesionālās izglītības un apmācības iestādēs apgūt svešvalodas, kas ir priekšnoteikums turpmākai jauniešu spēju veidošanai, mobilitātei un labākai pašizpausmei darba tirgū; aicina dalībvalstis veicināt svešvalodu iekļaušanu izglītības sistēmās;
16. aicina dalībvalstis atzīt neformālo izglītību, jo tai ir būtiska nozīme jauniešu sagatavošanā darba tirgum un ar tās palīdzību tiek attīstītas svarīgas savstarpējo attiecību veidošanas prasmes, ko pieprasa darba devēji; uzsver, ka ir svarīgi ātri izplatīt labu praksi attiecībā uz meiteņu un sieviešu piekļuvi izglītības jomām, kas tradicionāli uzskatītas par vīrišķīgām, jo īpaši jauno IKT nozarē;
17. uzsver, ka jauniešiem ir svarīgi apgūt vispārējās mācīšanās prasmes, piemēram, IKT prasmes, vadības prasmes, kritiskās domāšanas un valodu prasmes un uzņēmējdarbības prasmes, šajā nolūkā studējot arī ārvalstīs, lai uzlabotu jauniešu izredzes darba tirgū un viņu spēju pielāgoties turpmākajām tendencēm darba tirgū; aicina dalībvalstis savās

izglītības programmās pievērst īpašu uzmanību šādu prasmju veidošanai;

18. aicina dalībvalstis atbalstīt jauniešu pašnodarbinātību, uzlabojot izglītību uzņēmējdarbības jomā; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš tam, ka jaunieši nevēlas uzņemties risku, kas ir priekšnoteikums veiksmīgai uzņēmējdarbībai; prasa arī piešķirt nodokļu atvieglojumus uzņēmumiem, ko izveidojuši un vada jaunieši, lai attīstītu uzņēmējdarbības kultūru un spēju veidot jaunas darbvietas;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis reāli panākt pārredzamību un saskaņošanu kvalifikāciju atzīšanas procesā Savienībā, jo īpaši ar Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā, „Europass” un Eiropas kvalifikāciju sistēmu, un pilnīgi īstenot Padomes ieteikumu par neformālās un informālās izglītības atzīšanu un īpaši nodrošināt, lai pārrobežu mērogā tiktu atzīta neformālā izglītība un informālā mācīšanās; uzsver, cik svarīgi ir laikus īstenot šīs iniciatīvas un ziņot par to īstenošanu;
20. atzinīgi vērtē garantijas jauniešiem shēmu un aicina dalībvalstis apņemties efektīvi un laikus īstenot šo shēmu, tostarp veidojot partnerības starp valsts nodarbinātības dienestiem un izglītības iestādēm, tādējādi atbalstot jauniešus uzreiz pēc izglītības iegūšanas; uzsver, ka šī garantija ir jāattiecina uz visiem jauniešiem līdz 30 gadu vecumam;
21. uzsver, ka garantijas jauniešiem shēmai ir nepieciešams pietiekams finansējums no Eiropas Sociālā fonda un citiem ES struktūrfondiem, un atgādina, ka jauniešiem paredzētu darbvietu izveide ir viens no svarīgākajiem mērķiem kohēzijas politikā, ko atbalsta ERAF un ESF; tomēr uzsver, ka ar šiem pasākumiem nebūtu jāaizstāj strukturālie pasākumi un reformas, kam dažās dalībvalstīs jānodrošina izglītības sistēmu un darba tirgu pielāgošana turpmākām pārmaiņām;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt skaidrus mērķus un rādītājus attiecībā uz garantijas jauniešiem shēmu, lai spētu efektīvi aprēķināt un novērtēt šīs iniciatīvas ietekmi;
23. uzsver, ka studentu mobilitātes programmas ir svarīgas, un aicina dalībvalstis atbalstīt plānoto finansējuma palielinājumu šīm programmām jaunajā daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam; uzsver Komisijas lomu saistībā ar ierosināto ES aizdevuma garantijas shēmu pilna laika maģistra studiju programmas studentiem ES un trešās valstīs turpmākai jauniešu mobilitātes un daudzpusīgas universitāšu klasifikācijas sekmēšanai;
24. aicina, lai Komisija, ievērojot integrētu visaptverošu pieeju, kas jāaskaņo ar stratēģijas „Eiropas 2020” pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”, savās programmās paredz pasākumus, kuri konkrēti būtu vērsti uz jauniešu bezdarba apkarošanu;
25. aicina dalībvalstis nodrošināt jauniešiem labāku piekļuvi darba piedāvājumiem un stažēšanās iespējām un to, lai studiju programmās iekļautu pamatzināšanu apguvi par darba meklēšanu;
26. norāda, ka ES izglītības sistēmām vajadzētu veicināt godīgu un vienlīdzīgu iespēju principu; prasa, lai tiktu veicinātas nepieciešamās prasmes ar mērķi sekmēt piekļuvi mūžizglītībai, kas ir obligāts priekšnoteikums zināšanu sabiedrībā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.6.2013
Galīgais balsojums	+: 25 -: 2 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Liam Aylward, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Kay Swinburne, Inês Cristina Zuber
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vasilica Viorica Dăncilă

30.5.2013

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai

par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi
(2013/2045(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Roberta Angelilli*

IEROSINĀJUMI

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā jaunu sieviešu (vecumā līdz 25 gadiem) bezdarbs turpina pieaugt un ir palielinājies, no 18,8 % 2009. gadā sasniedzot 22,1 % 2012. gadā, un saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem datiem tagad tas ir sasniedzis 22,9 % līmeni; tā kā arvien vairāk aktualizējas tādi jautājumi kā bezcerība, pašnorobežošanās un neapmierinātība ar darbu; tā kā darba tirgus apstākļi jaunām sievietēm joprojām ir sliktāki nekā jauniem vīriešiem un tā kā tas Eiropai rada ievērojamu ekonomiskās izaugsmes potenciāla zaudējumu, jo netiek pietiekami izmantotas augsti kvalificētu sieviešu prasmes;
- B. tā kā Eiropas Savienībā nav iespējams aizpildīt vairāk nekā 2 miljonus brīvu darbvieta; tā kā krīzes ietekmē daudzas sievietes ir pametušas darba tirgu, kā rezultātā tiek nepietiekami izmantots cilvēku kapitāls un prasmes; tā kā sieviešu līdzdalības palielināšana ir steidzami īstenojams politisks mērķis;
- C. tā kā bērnu aprūpes pakalpojumu izmaksas, kuras bieži ir augstas, un šo pakalpojumu nepietiekamā pieejamība negatīvi ietekmē jauno māšu nodarbinātības iespējas;
- D. tā kā jaunieši ir viena no sociālajām grupām, ko visvairāk skar stāvokļa pašreizējā pasliktināšanās darba tirgū, un viņus arvien vairāk ietekmē bezdarbs, nestabila nodarbinātība un zems atalgojums, lai gan viņiem ir augstāks izglītības līmenis nekā iepriekšējām paaudzēm;
- E. tā kā pieaug augstskolu absolventu skaits, kuri ir pārāk augsti kvalificēti darba tirgus brīvajām darbvieta vai kuriem nav attiecīgas darba pieredzes;

- F. tā kā 60 % no augstskolu absolventiem ir sievietes, kurām bieži tiek piešķirti pārāk zemu kvalificēti vai nepietiekami apmaksāti amati; tā kā jaunas sievietes izjūt arī ar dzimumu saistītās atšķirības bezdarba un nodarbinātības apstākļos, kas rada darba samaksas atšķirības (pašlaik 16,2 %), kā arī pensiju atšķirības;
- G. tā kā elastīgums un nodarbinātības nestabilitāte sieviešu nodarbinātību ietekmē vairāk nekā vīriešu nodarbinātību — 2012. gada trešajā ceturksnī aptuveni 60 % no visiem nepilnas slodzes darbiniekiem vecuma grupā no 15 līdz 24 gadiem bija sievietes; tā kā tajā pašā vecuma grupā 64 % no visiem pagaidu darbiniekiem ar terciāro izglītību (augstskolas grāds un pēcdiploma studiju līmenis) bija sievietes;
- H. tā kā Eirobarometra 2013. gada 26. februārī veiktais apsekojums par sievietēm un dzimumu nevienlīdzību saistībā ar krīzi liecina, ka darba devēji personāla atlasē izmanto ar dzimumu saistītus kritērijus, kas nelabvēlīgi ietekmē sieviešu profesionālismu un prasmes — darba intervijās uzdotie jautājumi liecina, ka darba devējus visvairāk interesē maternitāte (49 %), kam seko darba režīma elastīgums (35%) un personas izskats (33 %), savukārt attiecībā uz vīriešiem par vissvarīgāko uzskata pieredzi (40 %) un profesionālo kvalifikāciju (38 %);
- I. tā kā *NEET* (nestrādā un nemācās ne izglītības iestādēs, ne mācībuursos) jauniešu īpatsvars ir sasniedzis 7,5 % miljonus, proti, 12,9 % Eiropas jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem, šādas situācijas radītās izmaksas ir sasniegušas 1,2 % no ES IKP un vairāk nekā 30 % bezdarbnieku vecumā līdz 25 gadiem Eiropas Savienībā ir bez darba ilgāk nekā 12 mēnešus; tā kā 15 līdz 24 gadu vecu *NEET* sieviešu īpatsvars ir pieaudzis no 12,9 % 2009. gadā līdz 13,4 % 2011. gadā (attiecībā uz 15–24 gadus veciem vīriešiem šie rādītāji pieauga no 12,4 % līdz 12,9 %);
- J. tā kā arvien vairāk pieaug risks, ka jaunieši nākotnē var kļūt par „zaudēto paaudzi”, un sievietes ir bezdarba riska grupā;
- K. tā kā sievietes ir vairāk atkarīgas no sociālajiem pabalstiem, kuri ekonomikas krīzes dēļ tiek samazināti, radot tā dēvēto jauno diskrimināciju; tā kā 31,4 % sieviešu vecumā no 18 līdz 24 gadiem draud nabadzība un sociālā atstumtība (attiecīgais rādītājs vīriešiem tajā pašā vecuma grupā ir 28,3 %);
- L. tā kā krīzes rezultātā jaunieši vēlāk ienāk darba tirgū; tā kā, neraugoties uz LESD 19. panta, 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK un 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK noteikumiem, jaunas sievietes, ienākot darba tirgū, joprojām cieš no diskriminācijas vecuma un dzimuma dēļ; tā kā mazāk aizsargātu sociālo grupu, tostarp mazākumtautību, sievietēm ir grūtāk piekļūt oficiālajam darba tirgum;
- M. tā kā stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi ir panākt 75 % nodarbinātības līmeni personām 20–64 gadu vecuma grupā, nodrošināt, ka mācības pāragri pārtraukušo personu rādītājs nepārsniedz 10 %, un novērst nabadzības risku vismaz 20 miljoniem cilvēku;
- N. tā kā maternitāte jaunajām mātēm bieži rada šķēršļus piekļuvei darba tirgum un tādējādi veicina lielāku atšķirību starp vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni,
1. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidošanu;

2. aicina dalībvalstis, jo īpaši tās, kurās ir visaugstākais jauniešu bezdarba līmenis, visiem jauniešiem līdz 30 gadu vecumam neatkarīgi no izglītības līmeņa un sociālās izcelsmes steidzami īstenot pasākumus, kas izklāstīti garantijas jauniešiem shēmā, turklāt visos šo pasākumu sagatavošanas, plānošanas un īstenošanas posmos ņemot vērā arī dzimumu līdztiesības aspektu; aicina dalībvalstis izveidot nodarbinātības centrus ar atbilstīgi apmācītu personālu, kuri spēj īstenot efektīvu izpratnes veidošanas politiku un nodrošina īpašus apstākļus sievietēm, cita starpā lai novērstu ilgtermiņa bezdarbu un sociālās atstumtības risku;
3. uzsver — lai praksē nodrošinātu garantiju jauniešiem, ir nepieciešami publiskie ieguldījumi, kas veicinās neto darbvieta izveidi, radīs pastāvīgas darbvietas ar pienācīgiem darba līgumiem un nodrošinās, ka tiek respektētas sarunas par darba koplīgumā noteiktām algām un princips, kas paredz vienādu atalgojumu par tādu pašu vai līdzvērtīgu darbu;
4. aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, ar kuriem tiktu risinātas dzimumu nelīdztiesības problēmas un kuri būtu izstrādāti tā, lai ņemtu vērā mazāk aizsargātas sociālās grupas, tostarp personas ar invaliditāti, migrantus un vientuļās mātes;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu, sekmētu un atbalstītu jaunu sieviešu klūšanu par uzņēmējām un sieviešu pašnodarbinātību, nodrošinot tām ar uzņēmējdarbību saistītu apmācību un konsultācijas, kā arī vienkāršāku piekļuvi kredītam un mikrokredītam ar izdevīgiem nosacījumiem un nodokļu atvieglojumus, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
6. aicina dalībvalstis īstenot politiku, kas veicina sieviešu pārstāvību jomās un amatos, kuros viņas netiek pietiekami pārstāvētas, piemēram, zinātnes un tehnoloģiju jomā (2009. gadā tikai 33 % ES pētnieku bija sievietes) un ekonomikas un finanšu jomā, jo šādu jomu izvēle uzlabotu sieviešu konkurētspēju darba tirgū;
7. aicina dalībvalstis atbalstīt mūžizglītības programmas un pārkvalificēšanās iespējas darbvietā, kas studentēm un sievietēm, kuras jau ir nonākušas darba tirgū, atvieglotu pāreju no vienas darbvietas uz citu;
8. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par to, ka tām ir saistošs stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis panākt, lai sieviešu un vīriešu nodarbinātības līmenis sasniegtu 75 %, un brīdina, ka pašreizējā jaunatnes bezdarba līmeņa dēļ vesela sieviešu paaudze var palikt ārpus darba tirgus, palielinot viņu nepamanāmību un neaizsargātību;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret dzimumu segregāciju gan izglītībā, gan darba tirgū, nosakot īpašus izglītības un apmācības kursus un mācības, kuru pamatā ir pastāvīga uzraudzība, ievērojot Komisijas 2012. gada 28. novembra paziņojumā „Izglītības pārvērtēšana” (COM(2012)0669) izklāstītos secinājumus, apvienojot izglītības un profesionālās apmācības politiku un mērķtiecīgu nodarbinātības politiku attiecībā uz jaunām sievietēm un veicinot un nodrošinot stimulus sieviešu nodarbināšanai stratēģiskās attīstības nozarēs; uzsver, ka šādu pasākumu mērķis būtu novērst mācību priekšlaicīgu pamešanu un nodrošināt, ka iegūtās prasmes ir pietiekamas pašreizējām un turpmākajām darba tirgus vajadzībām;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis izvērtēt, kāpēc valstu instrumenti jauniešu, jo īpaši jaunu sieviešu, bezdarba novēršanai nav efektīvi, un veicināt tādas paraugprakses un modeļu apmaiņu, kas Eiropas līmenī ir devuši pozitīvus rezultātus, piemēram, samazinājuši mācības priekšlaicīgi pametušo personu skaitu, atgriešanos izglītības sistēmā, efektīvu pāreju no izglītības uz darba jomu, jauniešu bezdarba līmeņa samazināšanos un nodarbinātības pieejamību nelabvēlīgā situācijā esošām grupām;
11. uzsver, ka papildus jaunu nodarbinātības iespēju radīšanai ir jāveic pasākumi ģimenes un darba dzīves saskaņošanai, jāmudina vīrieši un sievietes dalīt mājsaimniecības pienākumus un jāpalīdz jaunajām mātēm atgriezties darba tirgū, nodrošinot pietiekamas, praktiski un finansiāli pieejamas un kvalitatīvas bērnu aprūpes iespējas (piemēram, mazbērnu novietnes, silītes un bērnu atpūtas pasākumi) un pakalpojumus apgādājamiem pieaugušajiem publiskajā un privātajā sektorā; uzsver, ka šādi pasākumi novērš risku saistībā ar to, ka mātēm ir jāatsakās vai jāpārtrauc karjera, vai arī jāatsakās no ģimenes veidošanas vai tā jāatliek, tādējādi novēršot viņu profesionālo un sociālo atstumtību un samazinot nabadzības un sociālās atstumtības risku viņu bērniem; šajā sakarībā aicina Padomi panākt kopēju nostāju ar Parlamentu attiecībā uz Grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīvu;
12. aicina dalībvalstis veicināt jaunu sieviešu piekļuvi darba tirgum, veikt pasākumus, nodrošinot viņām iespējas palikt šajā tirgū, vienlaicīgi koncentrējoties uz nodarbinātības kvalitāti un profesionālo izaugsmi, kā arī izlīdzināt atšķirības, kas saistītas ar pieņemšanu darbā, karjeras iespējām un atalgojumu, kas vienmēr ir raksturojis attieksmi pret sievietēm un vīriešiem darbvietā;
13. prasa pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti tieši jaunām sievietēm ar īpašām vajadzībām, t. i., invalīdēm, imigrantēm, mazākumgrupām piederošām sievietēm, mazkvalificētām sievietēm vai sievietēm bez kvalifikācijas, sievietēm, kuras ir cietušas no vardarbības dzimuma dēļ, sievietēm, kuras ir beigušas nodarboties ar prostitūciju vai ir atbrīvotas no ieslodzījuma un kurām pienācīga darba atrašana ir sarežģītāka;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis organizēt kampaņas un sniegt pietiekamu informāciju par darba iespēju programmām un sociālo un bērnu aprūpes iespēju pieejamību;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis gan uzņēmējdarbības, gan valsts administratīvajā sektorā mudināt teledarba izmantošanu, lai jauniešiem sniegtu iespēju uzsākt mobilu un dinamisku karjeru;
16. uzskata — lai palīdzētu sievietēm atgriezties darba tirgū, ir nepieciešami daudzdimensionāli politiski risinājumi, kas ietver mūžizglītību un rīcību nestabilas nodarbinātības apkarošanai un tāda darba veicināšanai, kurā strādājošajiem tiek nodrošinātas viņu tiesības un darba organizācijas dažāda prakse pēc sievietes pieprasījuma, lai novērstu viņu karjeras izbeigšanu vai pārtraukumus;
17. aicina dalībvalstis izstrādāt atbilstīgu politiku, pilnībā ievērojot Eiropas un valstu tiesību aktus, un veikt īpašus pasākumus, tostarp nodrošināt uz darbu orientētu apmācību un nodarbinātības programmas, lai gan jauniešiem, gan jaunietēm nodrošinātu līdztiesīgas iespējas gūt praktisku darba pieredzi;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt un īstenot dzimumu līdztiesības nodrošināšanas un uzraudzības politiku, kas sekmē bezdarbnieku piekļuvi personāla atlases un sociālā atbalsta pakalpojumiem;
19. aicina dalībvalstis atbalstīt un atzīt neformālās izglītības un ikdienējas mācīšanās veidus un darbu jaunatnes organizācijās kā instrumentus, kas studentiem dod iespēju veidot pirmo saikni ar darba tirgu;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt un publiskot visus datus par jauniešu bezdarba novēršanas politikas pasākumu īstenošanu (tostarp garantijas jauniešiem īstenošanu), sagatavojot reģionālo statistiku par dažādām dalībvalstīm un īpašu uzmanību pievēršot dzimumu aspektam; turklāt aicina šo politikas nostādņu īstenošanu un uzraudzību iekļaut Eiropas pusgada programmā un ieteikumos atsevišķām valstīm;
21. aicina Komisiju un dalībvalstis, lai tās, pieņemot lēmumus 2014.–2020. gada programmu periodam, paredz stingrākus un skaitļos izmērāmus kritērijus struktūrfondu mērķu noteikšanai, uzraudzībai un novērtēšanai, ietverot konkrētus mērķus, kas saistīti ar jauniešu bezdarba mazināšanu, kuriem vajadzētu būt izmērāmiem arī no dzimumu viedokļa (2007.–2011. gadā 52 % Eiropas struktūrfondu līdzekļu saņēmēju bija sievietes);
22. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai lauztu stereotipu, ka uzņēmējdarbība ir riskanta nodarbošanās, kurā dominē vīrieši; uzsver — lai uzlabotu sieviešu vispārējo stāvokli darba tirgū un efektīvāk veicinātu uzņēmējdarbību, būtu jāveic pasākumi, ar kuriem atbalstīt sieviešu uzņēmēju reģionālo un starptautisko sadarbību un sekmēt tādu platformu tīkla izveidi, kas paredzētas pieredzes un paraugprakses apmaiņai;
23. aicina Komisiju apsvērt ESF turpmāku pielāgošanu, lai nodrošinātu papildu atbalstu saistībā ar jaunu sieviešu nodarbinātību, nodarbinātības iespējām un bērnu aprūpi;
24. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par 6 miljardu euro piešķiršanu Jaunatnes nodarbinātības ierosmei DFS 2014.–2020. gadam ietvaros; turklāt atgādina, ka no nepiešķirtā Eiropas finansējuma EUR 82 miljardu apmērā, kas jāpārdaļa 2012. gada janvārī paziņotajām jauniešu bezdarba mazināšanas iniciatīvām, izmantoti ir tikai 16 miljardi (stāvoklis 2013. gada martā); prasa visas apropriācijas saskaņot ar labāku un savlaicīgāku plānošanu un mudina Komisiju šajā sakarībā veicināt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm; aicina dalībvalstis veikt iespējami maksimālus finanšu ieguldījumus, izmantojot valsts budžeta līdzekļus, lai cīnītos pret jauniešu bezdarbu, vienlaicīgi ņemot vērā dzimumu līdztiesības jautājumu;
25. aicina dalībvalstis, vienojoties ar Komisiju, ieviest nodokļu atvieglojumu shēmu, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību un atbalstītu uzņēmumus, kas nodarbina personas vecumā līdz 35 gadiem, nodrošinot uzņēmumiem, jo īpaši MVU, stimulus pieņemt jauniešus pastāvīgā darbā; tādēļ — atbilstīgi Komisijas priekšlikumam nodarbinātības paketē — ierosina dalībvalstīm iespēju izmantot nodarbinātības subsīdiju instrumentu un nodokļa likmes samazināšanu, jo īpaši lai segtu darba devēju izmaksas saistībā ar sociālās apdrošināšanas un veselības apdrošināšanas iemaksām;
26. aicina dalībvalstis, vienojoties ar Komisiju, izstrādāt pasākumus un atvieglojumus stažēšanās līgumiem un priekšrocības jauniešu (līdz 35 gadu vecumam) uzņēmumu

dibināšanai; jo īpaši uzskata, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina vairāk atbalsta pakalpojumu jaundibinātiem uzņēmumiem un jāuzlabo šie pakalpojumi, jāorganizē izpratnes veidošanas kampaņas par iespējām un izredzēm saistībā ar pašnodarbinātību, jāveido lielāka sadarbība starp nodarbinātības dienestiem un jāatbalsta uzņēmumi, tostarp izmantojot finansējumu (mikrofinansējumu);

27. mudina Komisiju un dalībvalstis noteikti iesaistīt un konsultēt jauniešu organizācijas un sociālos partnerus tādu lēmumu, politikas pasākumu un programmu izstrādē, kas attiecas uz jauniešu bezdarba mazināšanu, kā arī garantijas jauniešiem shēmas, jauniešu nodarbinātības veicināšanas iniciatīvas un Eiropas Māceklības alianses īstenošanu un uzraudzību un turpmāku attīstību; aicina jaunas meitenes vairāk iesaistīties jaunatnes un studentu organizāciju pasākumos un pēc tam NVO pasākumos, lai viņām būtu iespēja nostiprināt savu stāvokli un palielināt savu ietekmi;
28. aicina dalībvalstis veicināt dzimumu dažādību darba grupās un darba vietā, lai uzlabotu darba rezultātus;
29. aicina dalībvalstis ieviest tādu politiku, kas mudinātu cilvēkus, jo īpaši jaunas sievietes, turpināt darbu.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.5.2013
Galīgais balsojums	+: 28 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Roberta Angelilli, Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Katarína Neveďalová, Chrysoula Paliadelí, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Martina Anderson

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	9.7.2013
Galīgais balsojums	+ : 37 - : 1 0 : 7
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnoch, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Roberta Angelilli, Jan Kozłowski, Ria Oomen-Ruijten, Gabriele Zimmer
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Anneli Jäätteenmäki, Jacek Włosowicz